

ת"פ 21512/08/15 - מדינת ישראל נגד אריאל נקש, ליאור טויזר, מאור הרסטיג - נדון

בית המשפט המחוזי בנצרת
ת"פ 21512-08-15 מדינת ישראל נ' נקש ואח'

בפני בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אריאל נקש

2. ליאור טויזר

3. מאור הרסטיג - נדון

הנאשמים

גזר דין בעניינם של הנאשמים 1-2

מבוא:

1. כנגד הנאשמים 1-3 הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד, בו יוחסו להם במקור העבירות כדלקמן:

לכל הנאשמים - חבלה בכוונה מחמירה.

לנאשמים 2 ו- 3 בלבד בנוסף - איומים.

לנאשם 1 בלבד בנוסף - השמדת ראיה.

2. תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

3. לאחר שהוחל בשמיעת ראיות, ובמסגרת הליך גישור, הגיעו הצדדים ביום 26.5.16 להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן וירשעו על פי הודאתם. עוד הוסכם, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבלו תסקירים מאת שירות המבחן בעניינם של הנאשמים וכי לאחר מכן הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי. עוד הובהר, כי לא יהא בהמלצות התסקירים כדי לחייב מי מן הצדדים (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

יצוין, כי במעמד זה הבהיר ב"כ המאשימה, כי בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, המאשימה תטען בטיעוניה לעונש, כי הנאשמים אף זרקו אבנים וכי הדבר מקבל את ביטויו בעובדות כתב האישום המתוקן. במעמד זה הבהירו ב"כ הנאשמים, כי כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שבמסגרת טיעוניהם לעונש, יטענו ב"כ הנאשמים, כי אין קשר סיבתי בין זריקת האבנים ע"י הנאשמים לבין החבלה שנגרמה למתלונן.

4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו, אפוא, על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

נאשם 1 - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 333 + 335 (א)(1), (2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

נאשם 2 - סיוע לחבלה חמורה - עבירה לפי סעיפים 333 + 31 לחוק העונשין.

נאשם 3:

א. איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ב. אי מניעת פשע - עבירה לפי סעיף 262 לחוק העונשין.

כן הוריתי על הגשת תסקירים מאת שירות המבחן בעניינם של כל הנאשמים. תסקירים, כאמור, כמו גם תסקירים משלימים, מונחים בפני.

יוער, כי במעמד זה עתרו ב"כ הנאשמים 2 ו-3, כי שירות המבחן יתייחס בתסקיריו בעניינם של נאשמים אלו גם לסוגיית הרשעתם בדין. המאשימה הודיעה במעמד זה, כי היא תעמוד על הותרת הרשעת הנאשמים בדין על כנה וכי לא יהא בהמלצות התסקירים כדי לחייבה. בנסיבות אלו, הוריתי, כי שירות המבחן יתייחס בתסקיריו בעניינם של הנאשמים 2 ו-3, גם לסוגיית הרשעתם בדין, תוך שהוברה, כי אין בכך כדי לקבוע מסמרות לגופו של עניין, או ליצור ציפייה בהקשר זה.

5. לאחר שהונחו בפני תסקירים בעניינם של הנאשמים, כאמור, נשמעו ביום 28.9.16 טיעוני הצדדים לעונש. נוכח המלצות שירות המבחן בתסקיריו, נוכח טיעוני באי כוח הנאשמים לעונש, עמדתה העונשית של המאשימה ולאחר שבחנתי את מהות המעשים שביצעו הנאשמים, חלקם היחסי בפרשה, כמו גם את נתוני העושים, ראיתי בהחלטה שניתנה ביום 24.11.16, להפנות את הנאשם 2 לממונה על עבודות השירות, לשם קבלת חוות דעת בעניינו. בהחלטתי הובהר, כי אין בכך כדי ליצור ציפייה, או לקבוע מסמרות באשר לענישה שתושט בסופו של יום על נאשם זה.

כן קבעתי בהחלטתי זו, כי לאחר שקילה ובחינה, באתי לכלל מסקנה, כי אין מקום להורות על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם 1. עם זאת, באותו מעמד, לבקשת ב"כ הנאשם 1, ומקום בו ממילא נדחה הדיון לצורך קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם 2, הוריתי על הגשת תסקיר משלים מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1.

6. חוות דעת הממונה על עבודות השירות, כאמור, בעניינו של הנאשם 2, הונחה בפני. כבר עתה אציין, כי מחוות הדעת עולה, כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר על דרך עבודות שירות. כן הונח בפני תסקיר משלים ועדכני בעניינו של הנאשם 1.

7. עוד יצוין, כי בהחלטה שניתנה ביום 16.2.17, ראיתי להפנות את עניינו של הנאשם 1 פעם נוספת לשירות המבחן כדי שזה יגיש תסקיר משלים ועדכני נוסף בעניינו של נאשם זה, באופן בו ייבחן שילובו של הנאשם בהליך טיפולי תחת כנפי שירות המבחן על פני פרק זמן נוסף, כך שבסופו של יום, תונח בפני בית המשפט תמונה מושכלת ומקיפה יותר בעניינו של נאשם זה, בטרם ייגזר דינו.

8. בהמשך, בהחלטה מיום 25.9.17, הוריתי, כי הנאשם 1 יופנה אף הוא לממונה על עבודות השירות, לשם קבלת חוות דעת בעניינו, זאת מן הטעמים שפורטו בהחלטה זו ובזיקה להליך הטיפולי בו נטל נאשם זה חלק והאמור בתסקירים המשלימים והעדכניים שהוגשו בעניינו. חוות דעת הממונה, כאמור, מונחת בפני והיא חיובית.

9. עוד אציין, למען השלמת התמונה, כי בדיון מיום 24.11.16, הגיעו הצדדים להסדר טיעון משלים בעניינו של הנאשם 3 ולפיו, יעתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשם 3 את העונשים כדלקמן: מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, העמדתו בצו מבחן למשך 12 חודשים וחיובו בתשלום פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪ (להלן: "**הסדר הטיעון המשלים**").

בהתאם להסדר הטיעון המשלים, נותרה הרשעת הנאשם 3 בדיון על כנה, והושתו עליו העונשים כדלקמן: 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה זו כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה זו כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או אי מניעת פשע ויורשע בגין אחת מאלה, צו מבחן למשך 12 חודשים במהלכם ישתלב הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן ותשלום פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪.

לפיכך, הרי שגזר דין זה, מתייחס לנאשמים 1 ו- 2 בלבד.

עובדות כתב האישום המתוקן:

10. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים 1 ו-2 הינם הבעלים של מועדון "קאסה" בראש פינה (להלן: "**המועדון**"). הנאשם 3 עובד במועדון כברמן. בין הנאשמים ובין ש' מ', תושב צפת

(להלן: "ש"י" או "המתלונן"), היכרות מוקדמת.

11. כן עולה, כי בלילה שבין ה-31.7.15-30, בילו ש' ואחותו ש' א' (להלן: "ש"י") במועדון. באותו זמן היו במקום גם הנאשמים במסגרת תפקידם וכן היו במועדון מבליים רבים נוספים. בסמוך לשעה 02:00 התפתחו במועדון דין ודברים בין ש', אשר היה שתוי, לבין אחד המבלים, זאת על רקע הערות גסות שהעיר האחרון לש'. בשל כך, ניסו הנאשמים ואנשים נוספים שהיו במקום להרגיע את ש', אולם ש' לא נרגע ואף זרק מאפרה לכיוונו של הנאשם 3, אך לא פגע בו.

בשלב זה, החליטו הנאשמים להרחיק את ש' מהמועדון, ובסיוע מאבטחים הוציאו אותו בכוח אל מחוץ למועדון. נוכח המהומה, הוזעקה למקום משטרה ובסיוע שוטרים שהגיעו בהמשך, עזבו ש' וש' את המקום ונסעו לביתם בצפת.

12. נוכח התנהגות ש' במועדון והחשש מפני פגיעה בשמו הטוב של המועדון, החליטו הנאשמים ואחרים, אשר זהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים"), לתקוף את ש'.

בסמוך לשעה 03:00, שוחח הנאשם 3 עם ש' באמצעות הטלפון הסלולארי ואיים עליו. ש' ניתק את השיחה ולאחר מכן שוחח עם הנאשם 1 באמצעות הטלפון הסלולארי. במהלך השיחה, הפציר הנאשם 1 בש' לחזור למועדון, בניסיון ליישב את ההדורים. ש' נענה להפצרותיו של הנאשם 1 והודיע לו, כי הוא יוצא מביתו לכיוון המועדון.

13. כעבור זמן קצר, הגיע ש' אל החנייה הסמוכה למועדון, התקשר לנאשם 1 והודיע לו שהגיע. הנאשם 1 ביקש ממנו להמתין ואמר לו שהוא בדרך אליו. בשלב זה, יצאו הנאשמים והאחרים לכיוונו של ש' וזרקו עליו אבנים. ש' התחיל לברוח, אולם הנאשמים והאחרים השיגו אותו והחלו להכות אותו בכל חלקי גופו. בין היתר, היכה הנאשם 1 את ש' במכת אגרוף לתוך עינו הימנית ונאשם 2 אף חנק את ש' בצווארו.

14. ש' עזב את המקום ובהמשך פונה לבית החולים. שם הוברר, כי כתוצאה מהמעשים נגרמו לו המטומה פריאורביטלית בראש מימין, חבלה חמורה בצלע 5 וסטייה בבסיס האף. הוא אף אושפז לטיפול ולהשגחה למשך 3 ימים.

ראיות הצדדים לעונש:

15. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם 1 (סומן ת/1). כן הגישה עותק מגזר הדין ומכתב האישום המתוקן נשוא ת"פ 9579-09-11 של בית המשפט המחוזי בנצרת, בעניינו של הנאשם 1, אשר התקבלו במאוחד וסומנו ת/2.

16. מטעם הנאשם 2 הוגשה אסופת מסמכים הכוללת מכתב המלצה מראש העיר צפת, תעודת שחרור משירות צבאי, מכתב אישור אודות עבודה מאת מחלקת הביטחון במרכז הרפואי "זיו", ואישור אודות רישום ללימודים אקדמאיים במכללה הטכנולוגית כנרת במגמת טכנולוגיות מים (סומנו במאחד נ/1). בהמשך הוגשה רשימת תיקי ההוצל"פ הרלוונטית לנאשמים 1 ו- 2, המתנהלים כנגד הנאשם 2 (סומנה נ/2), תוך שהובהר ע"י ב"כ הנאשם 2 בהקשר זה, כי כוחה של הרשימה יפה גם ביחס לנאשם 1, שכן תיקים אלה נפתחו בקשר לעסק שניהלו שני הנאשמים יחד וההלוואות שנטלו בהקשר זה. כן הוגש בהמשך, אישור לימודים מאת מזכירות בית הספר להנדסאים במכללה הטכנולוגית כנרת.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה לעונש:

17. המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב. במסגרת טיעוניה לעונש, טענה המאשימה, כי מדובר בפרץ מעשים אלימים ומכוערים הראויים לגינוי. נאמר, כי המתלונן עצמו אינו חף מאשמה, כפי שהדבר מתבטא בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרתן תוארו התפרעותו במועדון והרחקתו מהמקום בשל התנהגותו. יחד עם זאת, טענה המאשימה, כי אין בהתנהגות המתלונן כדי להצדיק את פרץ האלימות המתוכנן בה נקטו הנאשמים כלפיו, כל

אחד כפי חלקו, ואת התוצאות הקשות שנגרמו למתלונן כתוצאה ממעשי הנאשמים.

18. המאשימה הדגישה, כי נכתב רבות אודות תופעה זו של יישוב סכסוכים תוך נקיטה באלימות חמורה, אשר ברי, כי אין להשלים עמה, וכי הדרך להילחם בה הינה באמצעות ענישה מרתיעה ומכאיבה, באופן שיבטא את הסלידה הציבורית מתופעות שכאלו. בהקשר זה הבהירה המאשימה, כי האמירות הברורות שיצאו מפתחו של בית המשפט העליון, מתוות את הדרך להילחם בתופעה זו, ואסור שאמירות אלו יהפכו לריקות מתוכן באמצעות ענישה מקלה וסלחנית.

19. המאשימה הוסיפה וטענה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינם, שמירת גופו של המתלונן ובריאותו, כמו גם נקיטה בבירונות רחוב ופתרון סכסוכים בדרכים אלימות. כן טענה, כי בנסיבות המקרה ונוכח התוצאות שנגרמו למתלונן, ברי כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים, הינה משמעותית. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, טענה המאשימה, כי זו מגוונת, אולם ככלל, בגין מעשי אלימות בנסיבות דומות, שהביאו לתוצאות דומות, הענישה כוללת בחובה מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לתקופה ממושכת, לצד ענישה נלווית. לתמיכה בעמדה זו, הפנתה המאשימה לפסיקה במקרים דומים ולרמת הענישה שהושתה במסגרתה.

20. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הדגישה המאשימה את התכנון שקדם לביצוע, תוך שטענה, כי מדובר במעשים יזומים, מתוכננים ומחושבים, כאשר המתלונן הובא על ידי הנאשמים לזירת

האירוע בתואנות שווא, שם נקלע למארב והותקף באלימות ובאמצעות חפצים שונים. בנוגע לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים באירוע, טענה המאשימה, כי כפי המתואר בכתב האישום המתוקן, חלקו של הנאשם 1 הינו משמעותי וגדול מזה של נאשם 2, אך גם לנאשם 2 חלק יחסי בביצוע עבירת האלימות. כן טענה, כי יש לתת את הדעת בהקשר זה גם להשפעתם של הנאשמים 1 ו-2 על הנאשם 3. עוד הפנתה המאשימה לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות, הכולל שבירים וחבלות חמורות שנגרמו למתלונן. לטענת המאשימה, הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות, נעוצות ברצון לנקום במתלונן בשל התפרעותו במועדון, אשר פגעה לכאורה בשמו הטוב של המועדון. הוטעם, כי מדובר בסיבה של מה בכך, אשר אין בה כדי להצדיק את המעשים.

21. בשקלול כל האמור, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. למען השלמת התמונה יוער, כי בעניינו של הנאשם 3, טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה הצופה פני עתיד לבין 6 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

22. באשר למיקום העונשים הראויים לנאשמים בתוך מתחמי הענישה ההולמים שהוצעו על ידה, טענה המאשימה, כי פגיעת העונש בנאשמים ובמשפחותיהם אינה בלתי צפויה נוכח המעשים שביצעו. מאידך, טענה, כי לזכות הנאשמים עומדת הודאתם בכתב האישום המתוקן, אשר חסכה את עדות המתלונן, אם כי ציינה, כי זו לא באה בהזדמנות הראשונה, שכן הנאשמים כפרו תחילה במיוחס להם בכתב האישום ונשמעו מספר עדי תביעה. כן ציינה המאשימה, כי הנאשם 2 נעדר הרשעות קודמות. לעומת זאת, ציינה, כי לחובת הנאשם 1 שלוש הרשעות קודמות, ובהן גם בגין עבירת אלימות חמורה, כאשר הורשע בשנת 2012 בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לפשע ואיומים, אשר בוצעו בנסיבות דומות ובגינן ריצה מאסר על דרך עבודות שירות. בנוסף ציינה, כי לחובת הנאשם 1 הרשעות קודמות בגין עבירות סמים לצריכה עצמית משנת 2007, שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון ובקלות ראש משנת 2006.

23. המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים ולהמלצות שהובאו במסגרתם. ביחס לנאשם 1 סבורה המאשימה, כי התרשמות שירות המבחן, כמו גם המלצתו העונשית, בעייתיות ביותר. זאת, כיוון שהנאשם טופל על ידי שירות המבחן לפני זמן לא רב במסגרת תיק קודם, בו הורשע בעבירת אלימות זהה ובנסיבות ביצוע דומות, אך חרף ההזדמנות שניתנה לו כאשר נידון למאסר בעבודות שירות בלבד, וחרף ההליך הטיפולי שנטל בו חלק בהליך הקודם, הנאשם 1 לא שינה את דרכיו ושב והסתבך גם הפעם בעבירת אלימות. נוכח האמור, הדגישה המאשימה, כי לאור העובדה, כי בתיק הקודם נידון הנאשם לעבודות שירות, הרי שהמלצת שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ וצו מבחן למשך 12 חודשים, אינה סבירה, זאת בפרט נוכח התרשמותו מקיומה של מסוכנות. לטענת המאשימה, תסקיר זה מלמד ביתר שאת, כי המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד, אשר אינה מאוזנת עם יתר השיקולים הצריכים לעניין.

24. באשר לנאשם 2, ביקשה המאשימה לדחות את המלצת שירות המבחן בדבר ביטול הרשעתו בדיון, תוך שטענה, כי בפסיקת בית המשפט העליון נקבע, כי הכלל הוא, כי נאשם יורשע משהוכח ביצועה של עבירה וכי אי הרשעה הינה החריג לכלל, אשר יש לעשות בו שימוש רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה. מכל מקום, הדגישה, כי על פי הפסיקה, הנטל לשכנע את בית המשפט לחריגה מן הכלל ולאי הרשעה מוטל על הנאשם. לטענת המאשימה, הנאשם 2 אינו עומד במבחנים שנקבעו לצורך אי הרשעה, כאשר לא הוכחה פגיעה חמורה בשיקומו, ואילו הפגיעה המתוארת בתסקיר שהוגש בעניינו הינה פגיעה כללית ולא קונקרטי, אשר עשויה להתאים לכל נאשם שירשע בעבירה כלשהי. כן טענה, כי לא הוצגו מסמכים המלמדים על כך שההרשעה תפגע בעתידו של הנאשם 2 בדרך כלשהי. מעבר לכך, טענה, כי סוג העבירה אינו מאפשר לוותר על ההרשעה בנסיבות אלה.

בהקשר זה העירה המאשימה, כי המלצת שירות המבחן בתסקירו לאי הרשעה מהווה שיקול אחד בלבד, שמלבד היותו בגדר המלצה בלבד, מגיע מתוך ראיית האינטרס המצומצם של הנאשם, בעוד שעל בית המשפט לשקלל אינטרסים נוספים, דוגמת חומרת המעשים ופגיעתם בשלטון החוק והאינטרס הציבורי. כן הוסיפה, כי ישנה חשיבות רבה לשיקול ההרתעה נוכח חומרת המעשים, שכיחותם והצורך להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה. לדידה של המאשימה, אי הרשעת הנאשם 2 במקרה זה, תעביר מסר חברתי שגוי, נוכח חומרת העבירה ונסיבות ביצועה.

25. לאור האמור לעיל, סבורה המאשימה, כי יש למקם את העונשים הראויים לנאשמים בחלק הבינוני של מתחמי הענישה כפי הצעתה ועתרה להשית על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 - 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

נאשם 2 - 6 חודשי מאסר בפועל שניתן יהיה לרצותם על דרך עבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה.

בנוסף לכל אלה, עתרה המאשימה לחיוב כל אחד מהנאשמים בתשלום פיצוי משמעותי למתלונן. כן עתרה להשית על כל אחד מהנאשמים מאסר מותנה משמעותי ומרתיע ולחייבם בתשלום קנס משמעותי.

26. בהשלמת טיעוניה לעונש, לאחר שהתקבלו חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2 וכן תסקיר משלים בעניינו של הנאשם 1, חזרה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי שהובאה בטיעוניה לעונש בכתב.

בהקשר זה שבה והדגישה המאשימה, כי המלצת שירות המבחן לעולם המלצה היא וכי בית המשפט משקלל את מכלול השיקולים הצריכים לענישה. כן חזרה והדגישה את חומרת המעשים והעבירה שביצע הנאשם 1, הפנתה לעברו הפלילי של נאשם זה ולעונשים שהושתו עליו בעבר, העובדה שהליך טיפולי קודם בעניינו לא צלח במבחן התוצאה וכי המלצת שירות המבחן בעניינו של נאשם זה אינה מאוזנת ואינה משקללת בחובה את שיקולי

ההלימה, הרתעת הרבים והרתעת היחיד אשר הינם שיקולים נדרשים במקרה דנן, זאת אף בזיקה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

טיעוני הנאשם 1 לעונש:

27. במסגרת טיעוניה לעונש, הזכירה ב"כ הנאשם 1, כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן וחסך מזמנו של בית המשפט. ב"כ הנאשם חלקה על תיאור המאשימה באשר להתרחשות האירועים והפנתה למתואר בכתב האישום המתוקן, ביחס להתנהגות המתלונן במועדון, אשר נוהל ע"י הנאשם 1. הודגש, כי אין בכך כדי להצדיק את התנהגות הנאשם 1, אולם ישנה חשיבות גם לנסיבות בהן בוצעה העבירה כאשר יש להתייחס גם לעובדה, כי המתלונן התפרע במועדון והורחק ממנו בשל התנהגותו וכי אין המדובר בעניין של מה בכך.

28. ב"כ הנאשם 1 הפנתה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם וטענה, כי מדובר בתסקיר חיובי, צופה פני עתיד, חרף העבירה הלא פשוטה בה הורשע. כן הפנתה לתיאור הרקע האישי של הנאשם 1, כפי שתואר בהרחבה בתסקיר, ובכלל זה האווירה בה גדל, הבעיות והקשיים עימם נאלץ להתמודד עוד מגיל צעיר והחסכים שנוצרו ואשר ליוו אותו בכל הליך התבגרותו וגיבוש זהותו. כן הפנתה להתייחסות שירות המבחן באשר לעברו הפלילי של הנאשם וכן לעובדה, כי במסגרת ההליך הקודם, בו הורשע הנאשם בעבירה דומה, עבר הנאשם הליך טיפולי שלכאורה הסתיים בהצלחה, כמו גם להתייחסות שירות המבחן באשר לגורמים ולסיבות שהביאו את הנאשם לחזור על התנהגות זו פעם נוספת. ב"כ הנאשם הסכימה, כי גם בנקודה הזו אין הצדקה להתנהגות הנאשם אולם, ביקשה מבית המשפט לבחון התנהגות זו וכן את נסיבותיו האישיות, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה, על רקע האמור בתסקיר. בכך, טענה, יש כדי להסביר כיצד קרה שהנאשם הביא עצמו פעם נוספת לאותה סיטואציה, למרות שהיה שם בעבר, וידע מה צפוי לו.

29. ב"כ הנאשם 1 הוסיפה והפנתה לכך שהנאשם שולב בהליך טיפולי במסגרת צו הפיקוח שניתן בעניינו עם שחרורו ממעצרו, אותו סיים בהצלחה, כאשר מאת מנחי הקבוצה דווח על שיתוף פעולה מצדו של הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, נקודה זו מהווה נקודת מפנה, שכן לאחר שסיים הליך טיפולי זה, לא נח הנאשם על זרי דפנה, אלא פנה מיוזמתו לשירות המבחן וביקש להמשיך בהליך טיפולי קבוצתי ופרטני. כך, לטענתה, התסקיר והמלצותיו מדברים בעד עצמם.

30. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, טענה ב"כ הנאשם 1, כי רמת הענישה במקרים כגון דא ברובם של המקרים הינה על דרך עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, אך ישנם מקרים דומים בהם הושתו עונשי מאסר שרוצו על דרך עבודות שירות. לעניין זה, הפנתה לפסיקה במקרים דומים אשר, בהם ננקטה אלימות חמורה אשר הובילה לנזקים גופניים קשים למתלוננים שם, ובהם נמנעו בתי המשפט מהשתת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

עוד טענה, כי במקרה דנן ניתן להימנע מלהשית על הנאשם 1 גם מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות ועתרה לסטייה ממתחם העונש ההולם נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, החרטה הכנה שהביע, האחריות שלקח על המעשים ונטילת חלק בהליך טיפולי ממושך. בנסיבות אלו, טענה ב"כ הנאשם 1, כי ענישה מחמירה תגדע באיבו את ההליך הטיפולי בו נוטל הנאשם חלק ותשיג את הנאשם אחור.

אשר על כן עתרה להשית על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד, אשר תעלה בקנה אחד עם ענישה טיפולית - שיקומית ועתרה, אפוא, כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינו של נאשם זה ויסטה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

31. בהשלמת טיעוניה לעונש, לאחר קבלת תסקירים משלימים מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1, חזרה ב"כ הנאשם על עיקר טיעוניה כמפורט לעיל וציינה, כי האמור בתסקיר המשלים הראשון שהוגש מחזק את האמור בתסקירו הקודם של שירות המבחן. כן שבה והפנתה להליך השיקומי בו נטל ונוטל הנאשם 1 חלק, כמו גם להמלצת שירות המבחן, אשר לדידה, מאזנת נכונה במקרה דנן את חומרת העבירה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.

בהשלמת טיעוניה בדיון מיום 12.6.17, חזרה והדגישה ב"כ הנאשם, בין היתר, את ההליך הטיפולי ארוך הטווח בו נוטל הנאשם חלק, הפנתה לאמור בתסקיר המשלים והעדכני שהוגש בעניינו ועתרה לאימוץ המלצות שירות המבחן. עוד הדגישה, כי הנאשם שוהה משך תקופה של כשנתיים במעצר בית, כאשר חלק לא מבוטל מתקופה זו שהה במעצר בית מוחלט. עוד ציינה, כי ככל שבית המשפט ישית עליו מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, כי אז עסקינן בענישה אשר אינה פשוטה ומחייבת אותו בהמשך עשייה לתקופה לא מבוטלת. כן ציינה, כי המלצות שירות המבחן באו לאחר תסקירים מעמיקים ומפורטים ויש בהם כדי לאזן נכונה בין האינטרסים השונים.

בהשלמת טיעוניה בדיון מיום 13.11.17, חזרה והדגישה ב"כ הנאשם את ההליך הטיפולי המוצלח בו נוטל הנאשם חלק, את כבדת הדרך והשינוי שעבר הנאשם, חזרה ועתרה להשית על הנאשם ענישה אשר אינה כוללת ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח וביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם.

32. בדבריו בפני הביע הנאשם צער על המעשים והבטיח, כי לא יחזור עליהם בעתיד וביקש להמשיך ולהתקדם בחייו.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

33. במסגרת טיעוניה לעונש ציין ב"כ הנאשם, כי הוא מודע לפגיעות הקשות שנגרמו למתלונן בעטיה של האלימות החמורה שננקטה כלפיו ואולם הדגיש, כי הנאשם 2 נעדר כל עבר פלילי, שירת שירות מלא בצה"ל, אדם שכל עתידו לפניו וכן שאין במעשיו בפרשה דנן, כדי לאפיין אותו, או כדי ללמד על עתידו. ב"כ הנאשם 2 הוסיף וחלק על מתחם העונש ההולם כפי הצעת המאשימה, וטען, כי מתחם

העונש ההולם במקרה דנן נע בין אי הרשעה, או מאסר מותנה, לבין מספר חודשי מאסר בפועל העולים על התקופה המקסימאלית הניתנת לריצוי על דרך עבודות שירות.

34. כן חלק ב"כ הנאשם 2 על טיעוני המאשימה באשר לתכנון שקדם לביצוע העבירה וטען, כי טענות המאשימה בהקשר זה אינן מעוגנות בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר כל העולה מעובדותיו הוא, כי התקבלה ההחלטה לתקוף את המתלונן. לטענתו, לא ניתן להסיק מכך על קיומו של תכנון מוקדם, תואנות שווא או מעשים מתוכננים ומחושבים. עוד ביקש לדחות את טענת המאשימה לפיה, המתלונן הותקף באמצעות חפצים שונים, שכן מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים זרקו עליו אבנים, אולם לא נכתב, כי המתלונן נפגע כתוצאה מאבנים אלו. מכאן, לטענת הסנגור, המתלונן נפגע כתוצאה מהכאתו בידיים חשופות, מבלי שנעשה שימוש בחפצים כלשהם, דבר המעמיד את העבירה בדרגת החומרה הנמוכה ביותר של עבירות האלימות. כן ביקש להתעלם מטענת המאשימה באשר להשפעת הנאשמים 1 ו-2 על הנאשם 3 בביצוע העבירה, כאשר הדבר אינו מוצא את ביטויו בעובדות כתב האישום המתוקן.

35. ב"כ הנאשם 2 הפנה לכך שההליך הסתיים בהסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים במסגרת הליך גישור, וטען, כי ללקיחת האחריות ע"י הנאשם, כמו גם ע"י יתר הנאשמים, משמעות בשיקולי הענישה. כן הדגיש את החיסכון בזמן שיפוטי והצורך בהעדת המתלונן, על כל הנובע מכך. עוד טען, כי לא בכדי תוקן כתב האישום ובכלל זה העבירה המיוחסת לנאשם, שכן הדבר נבע משיקולים כבדי משקל בסוגיות הראייתיות.

כך טען, כי נסיבות המקרה דנן ומעשי הנאשם בגדרם, בזיקה לחלקו היחסי, מגבשים את התנאי הקבוע ב"הלכת תמר כתב" ולפיו, סוג העבירה וסוג ההתנהגות מאפשרים ביטול הרשעה בדין מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

כך, טען ב"כ הנאשם 2, כי הרשעת הנאשם בדין עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו, היות ומדובר בבחור צעיר, בראשית דרכו, אשר החליט לזנוח את חיי הלילה ובחר לפנות למסלול האקדמי, מכאן שבריו, כי להרשעה פלילית תהיה השלכה מכרעת על עתידו ועל יכולת הנאשם להתפרנס בצורה ראויה כמהנדס בעתיד. כן הזכיר, כי הנאשם 2 יליד שנת 1991, בן 24 בעת ביצוע העבירה. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם להחלטה שניתנה בת"פ 8658-02-09 שם הודו הנאשמים בביצוע עבירות אלימות חמורות ביותר, תוך שטען, כי שם נקבע, כי עצם העובדה שהנאשמים הינם צעירים בתחילת דרכם, מלמדת כשלעצמה, כי הרשעה פלילית תפגע בסיכויי שיקומם בעתיד וטען, כי הדברים האמורים יפים גם בעניינו של הנאשם 2 ואף עולים בקנה אחד עם האמור בתסקיר שהוגש בעניינו.

36. ב"כ הנאשם 2 הזכיר עוד, כי הנאשם 2 היה נתון במעצר של ממש למעלה מחודש ימים, מיום 31.7.15 עד 9.9.15, וטען, כי תקופת מעצרו חידדה עבורו את גבולות המותר והאסור, כפי שהדבר מקבל את ביטויו גם בתסקיר. כן הזכיר, כי לאחר מכן, היה הנאשם 2 נתון במעצר בית מלא בהרחקה מביתו עד אמצע חודש נובמבר 2015, אז נפתחו חלונות התאוררות מצומצמים, כאשר החל מחודש יוני

2016, היה נתון במעצר בית לילי בלבד. לטענת ב"כ הנאשם, יש לשקלל נתונים אלה בעת קביעת מתחם העונש ההולם, שכן, לדידו, מהאמור עולה, כי עקרון ההלימה קיבל במקרה דנן את ביטויו. על כן, ניתן בהתאם להוראות סעיף 40ד' לחוק העונשין לסטות ממתחם העונש ההולם ולהימנע מהרשעת הנאשם 2 בדין.

37. ב"כ הנאשם 2 הוסיף וטען, כי להסתבכות הנאשם 2 בפרשה דנן, השלכה קשה על מתווה חייו, זאת בשל מעורבותו לפרק זמן קצר בעשייתו הפלילית כאן. כך טען, כי הנאשם 2, כמו גם הנאשם 1, השקיעו ממון רב, ובכלל זה כספי מענק שחרורם מהשירות הצבאי, בעסק שפעל במשך חודשים ספורים עד למועד האירוע, אז ולאור האירוע, נסגר העסק בצו סגירה מנהלי, הנאשמים נעצרו ולאחר מכן שהו משך חודשים רבים בתנאים מגבילים, על המשמעויות הכלכליות הקמות מכך. בשל אלה, צבר הנאשם חובות כבדים העולים על 200,000 ₪. לטענת ב"כ הנאשם, עסקינן בעובדה בעלת משמעות של ממש בסוגיית הרשעת או אי הרשעת הנאשם 2 בדין, נוכח הנפקות שיש להרשעת הנאשם בדין על פרנסת הנאשם בעתיד ויכולתו לעמוד בתשלומים הרובצים לפתחו.

38. לתמיכה בעמדתו, כמפורט לעיל, הפנה ב"כ הנאשם 2 לפסיקה במקרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעת נאשמים בדין, ובכלל זה נאשמים שהואשמו בביצוע עבירות אלימות חמורות, תוך שביקש להקיש ממקרים אלה לעניינו של הנאשם 2. בנסיבות אלה, כאמור, עתר ב"כ הנאשם 2, כי בית המשפט יבטל את הרשעת הנאשם 2 בדין וישית עליו את כל רכיבי הענישה המומלצים ע"י שירות המבחן, כפי התסקיר שהוגש בעניינו של נאשם זה.

39. בהשלמת טיעונו לעונש, לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, שב ועתר ב"כ הנאשם 2 לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם 2 בדין. כן שב והזכיר את נסיבותיו האישיות של הנאשם 2, כפי שבאו לידי ביטוי בטיעונו לעונש. ב"כ הנאשם 2 שב ועתר לאימוץ מתחם העונש שהוצע על ידו, תוך שטען, כי נוכח תקופת המעצר בו שהה הנאשם 2, ניתן להסתפק בעניינו בענישה הצופה פני עתיד, וככל שבית המשפט לא ימצא לנכון לעשות כן, הבהיר, כי הנאשם נותן הסכמתו לריצוי מאסר על דרך עבודות שירות.

בהשלמת טיעונו לעונש בדיון מיום 12.6.17, חזר ב"כ הנאשם על עיקר טיעונו כמפורט לעיל, חזר ועתר לביטול הרשעת הנאשם בדין ולאימוץ המלצות שירות המבחן בעניינו.

40. בדבריו הביע הנאשם 2 צער על המעשה שביצע ואף הביע תחושת בושה בשלו. כן הבהיר, כי הוא לא חונך לפתור בעיות באופן שכזה והביע תקווה, כי האירוע דנן לא יפגע בעתידו.

תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים:

תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1:

41. בתסקיר הנושא תאריך 25.9.16, צוין, כי הנאשם בן 28 שנים, רווק, מאז ביצוע העבירה הנדונה מורחק מעיר מגוריו צפת ושוהה בתנאים מגבילים, הכוללים מעצר בית בישוב יבניאל. עובר למעצרו התגורר הנאשם בדירה שכורה בראש פינה וניהל פאב בבעלותו. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת עם אביו, המכור להימורים לאורך שנים, כשלדבריו סבל מאלומות של האב כלפיו. הנאשם תיאר קשר חם וקרוב עם אמו וניכר, כי היא מהווה עבורו דמות משמעותית, מכילה ותומכת. הנאשם תיאר קשרים חיוביים עם אחיו, אשר מקפידים לבקרו ואף תומכים בו כלכלית מאז מעצרו. כן לדבריו, גדל בדוחק כלכלי, מצב שהיווה עבורו גורם לחץ לאורך השנים, ומתוך כך שאף להצליח כלכלית באופן מהיר, במטרה לסייע להוריו ולא להזדקק לסיוע של אחרים.

לדברי הנאשם, על רקע חוויות של חסך ודפוס אימפולסיבי, התקשה להפעיל שיקול דעת בוגר ובשל כך הסתבך, בין היתר, בפלילים.

42. כן עולה מהתסקיר, כי הנאשם השלים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. לדבריו, אובחן בגיל צעיר כסובל מהפרעת קשב וריכוז, אולם לא טופל בהתאם. עם זאת, תיאר את תפקודו הכללי במסגרות החינוך כתקין. הנאשם גויס לשירות סדיר בצה"ל, שירת כשנה כמאבטח מתקנים, ולאחר שהיה עצור משך כחודש בכלא צבאי בשל פליטת כדור מנשקו, שוחרר משירותו הצבאי עקב אי התאמה. לאחר שחרורו, עבד בעבודות מזדמנות במשלוחים וכמכונאי במוסכים.

כשלושה חודשים עובר לביצוע העבירה, פתח הנאשם את המועדון בו בוצעה העבירה, כעסק עצמאי, בשותפות עם אחר. לדברי הנאשם, כיום הוא נושא בחובות בסך של 300,000 ₪ כתוצאה מהפסדים מהעסק, ובוחן אפשרות לקבל אישור משפטי לאיחוד תיקים ופשיטת רגל, על מנת שיוכל לעמוד בתשלום חובותיו. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן שאיפה ללמוד חשמלאות רכב ולמצוא עבודה על מנת להחזיר את חובותיו. כן ביטא רצון לערוך שינוי בקשריו החברתיים, על מנת להימנע מניהול אורח חיים שולי. בתסקיר צוין, כי שירות המבחן התרשם מצורך בקיום אבחון פסיכיאטרי לנאשם, על רקע מצבו הנפשי, ואולם לדברי הנאשם, פנייתו לרופא המשפחה לקבלת הפניה לפסיכיאטר נדחתה, נוכח ההליך הפלילי המתנהל כנגדו והצורך בקבלת החלטה שיפוטית בעניין זה.

43. מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה, כי הנאשם הועמד לדין שלוש פעמים בעבר. בשנת 2006 נידון בבית משפט לנוער לאי הרשעה בגין ביצוע עבירות שבל"ר, נהיגה בקלות ראש ונהיגה ללא רישיון. בתקופת שירותו הצבאי נידון הנאשם בגין עבירה של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, צוין, כי לטענת הנאשם חלה טעות בציון סעיף העבירה וכי למעשה מדובר בעבירת שימוש בלתי חוקי בנשק שכן, מעולם לא התנסה בשימוש בסמים. בחודש יולי 2012 הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בנצרת בגין עבירות של פגיעה, קשירת קשר לפשע, חבלה כשהעברייני מזוין, אימונים וחבלה חמורה, והוטלו עליו צו מבחן למשך שנתיים, שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, פיצוי ומאסר מותנה. בתקופת המבחן האמורה שולב הנאשם בקבוצה טיפולית, שיתף פעולה בהליך הטיפול וההתרשמות

הייתה, כי ההליך היה משמעותי עבורו. בהתייחסותו לעבירות אלה מסר הנאשם, כי התנהל באופן אימפולסיבי ומתוך השפעה חברתית, ללא תכנון מוקדם, או כוונה לפגיעה באחר. כן עלה מדבריו, כי העבירות בוצעו בתקופות דוחק בחייו, ומתוך קושי בשליטה בכעסיו ובדחפיו. הנאשם ביטא חרטה בגין מעורבותו בפלילים בעבר ובגין פגיעתו באחרים וגילה תובנה ביחס לחומרת מעשיו.

44. בהתייחס לעבירה הנדונה, לקח הנאשם אחריות חלקית על המיוחס לו בכתב האיטום המתקן. לדבריו, בתקופת ביצוע העבירה התמודד עם קשיים אישיים ביחסיו עם שותפו למועדון והדבר היווה גורם לחץ משמעותי עבורו. הנאשם תיאר היכרות מוקדמת עם המתלונן מתקופת שירותם הצבאי, אולם שלל כל סכסוך קודם עמו. כן טען, כי בערב ביצוע העבירה המתלונן הגיע למועדון כשהוא שיכור והוצא מחוץ למועדון, לאחר שנהג באלימות כלפי הברמן. לדבריו, טרם ביצוע העבירה הוא נשאל על ידי השוטרים שהיו במקום בדבר היכרות עם המתלונן, אך שלל היכרות מוקדמת עימו. המתלונן נעלב מהכחשתו את ההיכרות הקודמת ביניהם, התקשר והפציר להיפגש עימו. כיוון שחשש מאיומים מילוליים מצד אחות המתלונן, הסכים הנאשם להיפגש עימו ולשוחח על שאירע. הנאשם תיאר, כי כאשר צעד לכיוון המתלונן, הוא ראה שהמתלונן מחזיק חפץ בידיו ומתוך בהלה מעד ונפל. לדבריו, הנאשמים 2 ו-3 אשר ראו אותו נופל, רצו לכיוונו על מנת לסייע לו והתפתחה קטטה. לדברי הנאשם, במהלך הקטטה, הוא היכה את המתלונן ופגע בפניו באגרוף, אולם הכחיש, כי זרק עליו אבנים. צוין, כי הנאשם ביטא חרטה על השימוש באלימות ועל הפגיעה במתלונן וגילה אמפתיה כלפיו. כן טען, כי לא הייתה לו כל כוונה מוקדמת לפגוע במתלונן וביטא הבנה כי בעת ביצוע העבירה הגיב בתוקפנות וכי המתלונן היווה כלי לפריקת תחושות כעס ותסכול.

45. לדברי הנאשם, בניגוד לפעמים הקודמות בהן עמד לדין, הוא מבין כיום לעומק את אחריותו למעשים ומבין שיש לו בעיה משמעותית של שליטה בכעסים, המתעצמת בזמני מתח ומשבר. הנאשם הכיר בכך שהוא זקוק לטיפול ולסיוע על מנת להתמודד עם קשייו ומסר, כי המחירים הכבדים ששילם עקב מעורבותו בפרשה דנן, סייעו לו להבין כי הוא זקוק לעזרה, על מנת שבעתיד יוכל לבנות אורח חיים תקין ולהימנע ממעורבות בעבירות אלימות.

46. כן עולה מהתסקיר, כי הנאשם תיאר קושי רב בהתמודדות עם תקופת שהייתו במעצר מאחורי סורג ובריה ושליטת חירותו. לדבריו, בתקופה זו נמנע מלצאת מתאו על מנת לצמצם אינטראקציה עם עצורים אחרים, ולא ישן בלילות מחשש לפגיעה מצדם. כן תיאר קושי בהתמודדות עם מעצר הבית הממושך וההרחקה מעיר מגוריו וביטא רגשות אשם על הפגיעה במשפחתו ועל כך שנזקק לסיועם הכלכלי.

47. שירות המבחן התרשם, כי בעת ביצוע העבירה הנאשם הגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני כלפי המתלונן. להערכת שירות המבחן, המשבר שחווה הנאשם באותה תקופה והלחץ הרגשי בו היה נתון, כמו גם הסיטואציה החברתית, הקשו עליו להפעיל חשיבה מוקדמת אודות משמעות והשלכות מעשיו והם מהווים את הטריגר לביצוע העבירה. עוד נראה, כי בעת ביצוע העבירה, הנאשם התקשה לפעול

כראוי בהתאם לאחריותו במסגרת תפקידו כמנהל המועדון. שירות המבחן התרשם, כי כיום הנאשם מבין את חומרת מעשיו ומגלה נכונות אמיתית להשתלב בהליך טיפולי-שיקומי.

48. צוין, כי בתקופת פיקוח המעצר, שולב הנאשם בקבוצה לעצורי בית בשירות המבחן, משך כחצי שנה. מדיווחי מנחות הקבוצה עלה, כי הנאשם התמיד להגיע למפגשים ולקח חלק פעיל, למד לשתף ברגשותיו ולהתבונן באופן ביקורתי על מעשיו, וכיום מכיר בקשייו בשליטה בכעסים ויכול להיתרם מטיפול ממוקד בתחום זה.

הנאשם שיתף, כי הקבוצה סייעה לו בעיבוד רגשותיו, בפיתוח תובנה ביחס לחומרת מעשיו וחיזקה אותו בהתמודדות עם תנאי מעצר הבית. לאחר סיום הקבוצה, הנאשם חש קושי בהתמודדות ללא מסגרת טיפולית מכילה וביקש לשלבו בקבוצה טיפולית נוספת ואף להגיע לשיחות פרטניות.

49. בהערכת גורמי הסיכון אל מול סיכויי השיקום, ציין שירות המבחן, כי התרשם מצעיר אינטליגנט, בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות ויכולת טובה להתבוננות פנימית ולביטוי רגשי. כן ציין, כי ניכר שמעצרו הממושך וקבוצות טיפוליות בהן לקח הנאשם חלק, הגבירו את יכולתו להתבוננות ביקורתית ולפיתוח מודעות עצמית. עם זאת, ניכר, כי במצבי משבר ומתח התקשה הנאשם לפעול באופן שקול. כן צוין, כי מקורותיו עולה שהנאשם גדל במציאות חיים מורכבת, לאור מחלותיהם של הוריו, כאשר מינקות הוריו התקשו לספק את צרכיו הפיזיים והרגשיים והתקשו להציב לנאשם גבולות ולכוונו למסלול חיים תקין. ניכר, כי משקעים רגשיים, בעיקר כלפי אביו, השפיעו על התפתחות אישיותו של הנאשם והקשו עליו לקיים בחירות נכונות בחייו. בנוסף, הנאשם התקשה להסתגל ולשמור על יציבות במסגרות חיו השונות, וניכר, כי חוויות של כישלון מעברו בבית הספר ובצבא, פגעו בערכו העצמי, ולהתרשמות שירות המבחן, מעורבותו בפלילים נובעת, בין היתר, בשל כך. עוד צוין, כי הנאשם מכיר כיום בקיומה של בעיה של שליטה בכעסים ובדפוסי התנהגותו האימפולסיביים אשר הובילו אותו למעורבותו בפלילים. כמו כן, הוא מבטא מודעות לקשייו הרגשיים, אשר משפיעים על התנהלותו היומיומית ועל בחירותיו בחייו. נראה, כי הנאשם מחובר להשלכות מעשיו ולבעייתיות שבהם, והוא מבטא נכונות רבה להשתלב בהליך טיפולי.

50. בבחינת גורמי הסיכון למעורבות חוזרת בעבירות, לאור מעורבותו הקודמת בפלילים וקשייו להפנים ולהפיק לקח מסנקציות עונשיות, התרשם שירות המבחן ממסוכנות בינונית להישנות עבירות אלימות בעתיד אצל הנאשם. צוין, כי הנאשם ביצע את העבירה הנדונה על אף שנודון בעבר בגין ביצוע עבירות אלימות ואף נטל חלק בעבר בטיפול במסגרת שירות המבחן. כן צוין, כי לנאשם קשיים רגשיים על רקע חוויות ילדות בצל מורכבות משפחתית, ולאורך השנים התקשה לשמור על יציבות במסגרות חיו השונות. עם זאת, בבחינת גורמי הסיכוי צוין, כי מאז מעצרו, הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, מבטא תובנה ביחס לקשייו בוויסות דחפיו ובשליטה בכעסיו, כמו גם נכונות גבוהה לקחת חלק בטיפול ייעודי בנושא. שירות המבחן התרשם, כי בניגוד לעבר, בשל המחירים הכבדים ששילם במעצר הבית הממושך, כיום הנאשם מבין לעומק את חומרת מעשיו ואת נזקקותו הטיפולית. הנאשם נרתם באופן מלא לטיפול ומגלה יכולת טובה להפקת תועלת מטיפול.

51. לאור האמור לעיל, ועל אף חומרת העבירה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לשליטה בכעסים במסגרת שירות המבחן. כן המליץ לחייבו בתשלום פיצוי למתלונן, להשית עליו מאסר מותנה וכן להשית צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות.

שירות המבחן סבור, כי שילוב של ענישה מרתיעה לצד ענישה טיפולית, עשוי להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות ולסייע בשיקום הנאשם.

52. בתסקיר המשלים מיום 29.12.16, ציין שירות המבחן, כי התרשם מקיומה של יכולת להתבוננות ביקורתית ותובנה גבוהה אצל הנאשם ביחס לדרכי תגובה בעייתיות ואלימות בעברו. להערכת שירות המבחן, בעקבות ההליך המשפטי והכרתו בחומרת מעשיו, הנאשם מודע כיום יותר לתגובותיו האימפולסיביות בעבר, ופועל באופן מוסת ושקול בחייו. כן התרשם שירות המבחן, כי לנאשם נכונות גבוהה להירתם לטיפול, והוא רואה חשיבות רבה בשילוב הנאשם במסגרת טיפולית, על מנת להעמיק את יכולתו להפיק לקחים ולשלוט בכעסיו, ולהימנע מביצוע עבירות בעתיד. צוין, כי בשיחה עמו ביטא הנאשם רצון לסיים לשלם את חובו לחברה בגין מעשיו החמורים, על מנת שיוכל להתחיל בשיקום חייו. כן עלה מדבריו, כי הוא חרד ממאסר בפועל, וביטא תקווה להצליח להתמודד עם אוכלוסיית האסירים.

53. מהתסקיר המשלים עולה עוד, כי על אף מעורבותו בפלילים, שירות המבחן התרשם, כי לנאשם אין דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים ולהערכת שירות המבחן, מאסר מאחורי סורג ובריח וחשיפת הנאשם לאוכלוסייה עבריינית בכלא, עלולים להשפיע באופן שלילי על מצבו הרגשי ולפגוע בדימויו העצמי של הנאשם. היות ומאז מעצרו בגין העבירה הנדונה, הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ומבטא תובנה אמיתית ביחס לחומרת מעשיו ולקשייו בוויסות דחפיו ובשליטה בכעסיו, כמו גם נכונות גבוהה לקחת חלק בטיפול ייעודי בנושא, וכן בשל המחירים הכבדים ששילם במעצר הבית הממושך, סבור שירות המבחן, כי לנאשם יכולת טובה כיום להפקת תועלת מטיפול ולשיקום חייו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה טיפולית בדמות צו מבחן למשך שנה. כן חזר על המלצתו לחייבו בתשלום פיצוי למתלונן ולהשית עליו מאסר מותנה.

54. בתסקיר משלים נוסף מיום 7.6.17 צוין, כי ביום 17.5.17 החל הנאשם לקחת חלק בקבוצה טיפולית בשירות המבחן בנצרת, הכוללת אף פעילות טיפולית בשטח. מדיווחי מנחות הקבוצה עולה, כי הנאשם מהווה דמות מאוד משמעותית בקבוצה ומשתף באומץ מעולמו הפנימי, על אף שהקבוצה נמצאת רק בראשיתה. נמסר, כי הנאשם מדבר באופן גלוי על דפוסיו האלימים, מכיר בחלקיו הפוגעניים ומהווה דוגמה לקבוצה כמי שכבר עבר טיפול קבוצתי. עוד נמסר, כי הנאשם מדבר את השפה הטיפולית, מבין את התהליך הטיפולי ותורם בכך לחברי הקבוצה האחרים. מנחות הקבוצה סבורות, כי הנאשם עשוי להיתרם באופן משמעותי מההליך הקבוצתי ומזהות יכולת טובה לשיקום.

55. כן נמסר, כי הנאשם מבטא שביעות רצון מהטיפול הקבוצתי ומכך שיש לו הזדמנות לשתף במתרחש בחייו ולקבל כלים להתמודדות. לדבריו, הקבוצה מהווה גורם תמיכה משמעותי עבורו ומסייעת לו להבין כיצד להימנע מטעויות בהתנהלותו בחייו. כמו כן, הטיפול מסייע לו לחדד את יכולתו לזהות מצבי סיכון והוא נהנה מהחיזוק ומהתמיכה של הקבוצה בהתמודדות עם מצבים מאתגרים ביום יום.

56. כן עולה מהתסקיר, כי בעקבות הקלות בתנאי שחרורו, כיום עובד הנאשם כמנהל מסעדה בטבריה. מעסיקו תיאר אותו כבחור חיובי, אחראי והגון, אשר ממלא את תפקידו לשביעות רצונו.

57. הנאשם שיתף את שירות המבחן, כי בסיטואציות במהלך היום בהן הוא מזהה סימנים מוקדמים במצבים של כעס, הוא מאפשר לעצמו לעשות "פסק זמן" ולצאת מהסיטואציה, על מנת להירגע ולא להגיב בתוקפנות ולהיכנס לסיטואציות בעייתיות.

58. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות ויכולת טובה להתבוננות פנימית, ליצירת קשר ולביטוי רגשי. עוד התרשם, כי מעצרו הממושך של הנאשם והקבוצות הטיפוליות בהן לקח חלק בעבר, הגבירו את יכולת הנאשם להתבוננות ביקורתית ולפיתוח מודעות עצמית, תוך הבנה, כי במצבי משבר ומתח בעבר התקשה לפעול באופן שקול. כמו כן, הקבוצה הנוכחית בה לוקח הנאשם חלק, מהווה גורם תמיכה עבורו ומסייעת לו בחיזוק יכולתו לזיהוי מצבי סיכון ושיקום חייו. הנאשם מכיר כיום, כי קיימת אצלו בעיה של שליטה בכעסים ובקיום דפוסי התנהגות אימפולסיביים, אשר הובילו למעורבותו בפלילים. כמו כן, הוא מבטא מודעות גבוהה לקשייו הרגשיים, אשר השפיעו על התנהלותו בעייתית בעבר ועל בחירותיו בחייו. להערכת שירות המבחן, הנאשם מחובר להשלכות מעשיו ולבעייתיות שבהם, מזהה מצבים בעייתיים ומפגין יכולת להתמודד באופן תקין עם סיטואציות המציבות אותו בסיכון להגיב בתוקפנות.

59. שירות המבחן ציין, כי מאז מעצרו בגין ביצוע העבירה הנדונה, הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, הן במפגשים פרטניים והן בטיפול הקבוצתי. כמו כן, הנאשם מבטא תובנה אמיתית ביחס לחומרת מעשיו ולקשייו בוויסות דחפיו ושליטה בכעסו ומבטא נכונות גבוהה להמשיך לקחת חלק בטיפול. כן ניכר, כי המחירים הכבדים ששילם הנאשם במעצר הבית הממושך והטיפול במסגרת שירות המבחן, חידדו עבורו את חומרת מעשיו ואת גבולות החוק. לאור האמור, שירות המבחן סבור, כי לנאשם יכולת טובה להמשיך ולהפיק תועלת מטיפול לשיקום חייו. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו, כפי תסקירו הקודם.

60. שירות המבחן סבור, כי לנאשם יכולת לקחת אחריות על מעשיו ולהתנהל באופן עצמאי וכי שילוב ענישה מרתיעה לצד ענישה טיפולית יפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד ויסייע בשיקום הנאשם.

עוד המליץ, כי ככל שיושת על הנאשם עונש מאסר בפועל, כי אז יתחשב בית המשפט בתקופה הארוכה בה מצוי

הנאשם במעצר בית וכי ירצה את עונשו בכלא שיקומי.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2:

61. בתסקיר מיום 20.9.16 צוין, כי הנאשם בן 25, רווק, נולד וגדל בצפת. טרם מעורבותו בעבירה הנדונה, ניהל הנאשם עסק פרטי של מועדון יחד עם שותפיו לעבירה, כיום אינו עובד ונמצא בתנאי מעצר בית לילי. צוין, כי לאחרונה נרשם הנאשם ללימודים במכללה הטכנולוגית "כנרת" במגמת טכנולוגיות מים, ובמקביל מחפש עבודה חלקית בתחום האבטחה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית במגמת אלקטרוניקה, התגייס לצבא, שירת כעובד מנהלה ושחרר עם המלצה טובה בתום השירות. לאחר שחרורו, הועסק הנאשם בתחום האבטחה בבית החולים "זיו" בצפת, במשך כשלוש שנים. צוין, כי מחוות דעת שנתקבלה לגביו עולה, כי הנאשם מילא את תפקידו במקצועיות רבה, גילה יוזמה ואחריות אישית בטיפול באירועים חריגים ומורכבים, ובעל יחסי אנוש טובים. כאמור, בהמשך פתח הנאשם מועדון יחד עם שותפו אשר נסגר לאחר מספר חודשי הפעלה, בעקבות מעורבותו בעבירה הנדונה, כשבעקבות זאת נותר עם חובות גבוהים.

62. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. הנאשם מסר, כי בתקופת מעצרו הנוכחי עבר תהליך של חשבון נפש בעקבותיו הגיע לתובנות משמעותיות באשר לעתידו האישי והמקצועי. הנאשם מסר עוד, כי הוא מתכוון להתחיל בלימודיו עם פתיחת שנת הלימודים במהלך חודש אוקטובר 2016. הנאשם ביטא שביעות רצון מתהליך זה ומסר שחש כיום סיפוק ונותר עם חוויה של משמעות בעקבות קבלתו לתוכנית הלימודים.

63. עוד צוין, כי מעיון בגיליון רישומו הפלילי של הנאשם עולה, כי אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים. בשיחה עמו, קיבל הנאשם אחריות להתנהגותו בעבירה ולחלקו בכתב האישום המתוקן. לדברי הנאשם, הוא נגרר לסיטואציה המתוארת בכתב האישום המתוקן רק מעצם היותו שותף לעסק עם הנאשם 1, ומתוך חשש, כי האירוע יפגע בתדמית המועדון. לטענתו, לא היה מעורב בתחילה וסמך על הנאשם 1, כי יפתור את הסכסוך עם המתלונן בצורה שקולה. בהמשך, הבחין, כי הנאשם 1 רודף אחרי המתלונן במטרה להרחיקו אל מחוץ למועדון, ובשלב זה הצטרף והיכה את המתלונן באגרופים, יחד עם יתר המעורבים. הנאשם ביטא תחושות צער וחרטה על התנהגותו, ובתוך כך התייחס לקשייו להפעיל שיקול דעת באירוע, לבעייתיות שבהתנהגותו ולקשר שלו עם שותפו לעבירה ולעסק. כן ביטא הנאשם אמפתיה למתלונן, לצד תסכול ואכזבה ממעורבותו בעבירה.

64. בבואו להעריך את הסיכון לעבריינות אל מול הסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן מבחור בעל יכולות וכישורים, אשר מגלה אחריות לתפקידים שונים בחייו ולעתידו. כן התרשם מבחור בעל אופי חיובי, אשר נוקט בעמדות נורמטיביות ושומרות חוק בדרך כלל. כן ניכר שחשוב לנאשם להציג את יכולותיו וכישוריו, כמו גם את הצדדים המתפקדים והחיוביים בחייו. צוין גם, כי הנאשם הנו בן למשפחה בעלת מערכת ערכים ונורמות נורמטיביים, יחסיו עמם נתפסים כמשמעותיים, חיוביים ומושתתים על תמיכה הדדית. זאת ועוד, שירות המבחן לא התרשם, כי קיימים אצל הנאשם מאפיינים התנהגותיים אלימים

ונראה, כי התנהגותו האימפולסיבית ביטאה את קשייו בהתמודדות עם מצב מורכב, במהלכו פעל מתוך לחץ, תסכול וכעס, ומתוך רצון לגונן על העסק שבהקמתו השקיע במשך תקופה ארוכה. להערכת שירות המבחן, ההליך המשפטי המתנהל כנגד הנאשם משמש עבורו גורם הרתעה משמעותי. הנאשם ביטא הבנה למשמעות הבעייתית של מעשיו וחרטה על כך. שירות המבחן התרשם, כי הסיכון להישנות מקרים דומים מצדו בעתיד הינו נמוך וברמת חומרה נמוכה.

65. בסיכום תסקירו, ציין שירות המבחן, כי התרשם מבחור וורבלי המגלה מודעות, חרטה והבנה למשמעות מעשיו בעבירה, ביטא עצמו באופן אמין ואותנטי, העלה תכנים ונזקקות לטיפול, שיתף בקשייו ובחשש המלווה אותו סביב תוצאות ההליך המשפטי, כאשר הרשעתו בדין עלולה לפגוע בהתפתחותו המקצועית בעתיד ועלולה למנוע ממנו מלהתקדם. הנאשם הציג בפני שירות המבחן אישורי קבלה ללימודים וטען, כי במקביל ללימודיו, ברצונו לעבוד על מנת לממן את לימודיו. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן לשקול את האפיק הטיפולי-שיקומי והמליץ על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

66. עוד צוין, כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, אשר יתייחס לתגובותיו במצבים מורכבים בהם חש לחץ, כמו גם ללמוד וליישם דרכי התמודדות אדפטיביות במצבים קונפליקטואליים. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, לצד צו של"צ בהיקף של 180 שעות, וכן פיצוי כספי למתלונן.

דין והכרעה:

67. כאמור, הנאשמים הורשעו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן, כאשר הנאשם 1 הורשע בעבירה שעניינה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואילו הנאשם 2 הורשע בעבירה שעניינה סיוע לחבלה חמורה.

68. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

69. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

70. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונשים הראויים לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.

עמוד 18

71. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו. בהקשר זה ראו ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** [פורסם בנבו] (3.9.15). יחד עם זאת, בזיקה לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים באירוע, כמו גם בזיקה ובהתאמה, הוראות החיקוק בהן הודה והורשע כל אחד מהנאשמים, הרי שעלינו לקבוע מתחם עונש הולם שונה ומאובחן באשר לכל אחד מהם.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1:

72. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

73. כתב האישום המתוקן מגולל אירוע אלימות חמור שביצעו הנאשמים והאחרים במתלונן. בעקבות התנהגותו, הורחק המתלונן מהמועדון בסיוע מאבטחי המועדון וכן שוטרים שהגיעו למקום. נוכח האמור, ובשל החשש מפגיעה בשמו הטוב של המועדון, החליטו הנאשמים, יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לתקוף את המתלונן. הנאשם 1 שוחח עם המתלונן בטלפון והפציר בו לחזור למועדון, בניסיון ליישב את ההדורים. המתלונן נענה להפצרות הנאשם 1 והודיע לו, כי הוא יוצא מביתו לכיוון המועדון. כאשר הגיע המתלונן לחניית המועדון, יצאו לכיוונו הנאשמים יחד עם אחרים, השליכו לעברו אבנים וכאשר החל לברוח, רדפו אחריו והחלו להכות אותו בכל חלקי גופו, כשבין היתר הכה הנאשם 1 את המתלונן במכת אגרוף בעינו והנאשם 2 חנק אותו בצווארו. כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלונן המטומה פריאורביטלית בראשו, חבלה חמורה באחת מצלעותיו, וסטיה בבסיס האף, והוא אף אושפז לטיפול ולהשגחה למשך 3 ימים.

74. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם 1 בביצוע המעשים הינם, הגנה על שלמות גופו של האדם, כבודו ובטחונו האישי, וכן השמירה של שלום הציבור ובטחונו. כך ראוי להפנות לחלקו היחסי של הנאשם 1 בפרשה והמעשים שביצע, כפי שהדבר מקבל את ביטויו בעובדות כתב האישום המתוקן, בזיקה לטיבם, אופיים ונסיבות ביצועם ואשר יש בהם כדי ללמד, כי במעשיו עשה הנאשם 1 כדי לפגוע באופן מוחשי וממשי בערכים חברתיים מוגנים אלו.

בהקשר זה ראוי להדגיש, כי הנאשם 1 הוא זה שהפציר במתלונן לחזור למועדון בניסיון ליישב את ההדורים, המתלונן התקשר לנאשם 1 כשהגיע לחניית המועדון, אז יצאו אליו הנאשמים והאחרים ותקפו אותו, כאשר הנאשם 1, בין היתר, היכה אותו במכת אגרוף לתוך עינו.

75. הצורך של בתי המשפט להחמיר עם נאשמים שהורשעו בעבירות אלימות נובע הן מהדאגה

לשלמות גופו של כל אדם באשר הוא אדם, והן מהצורך לשמור על שלמות החברה כולה ובטחונה. ראה בהקשר זה ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2011), שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו".

76. בית המשפט העליון אף עמד על התפר שבין הצורך במיגור תופעות אלימות, לשיקולי שיקום העברייין, והעניק את הבכורה לשיקולי ההרתעה וכדלקמן:

"על התנהגות מסוג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך ננהג, תשתלט האלימות על כל תחומי חיינו. אכן, בתי המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת כנגד נגע האלימות. אולם, הגיעה השעה לעשות מעשה, ובראש וראשונה, להבהיר בדרך הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאימות תהיה כליאה ממושכת, ולתקופות מאסר שעלולות להיות משמעותיות. עם זאת, אין כוונתי לומר שיש לזנוח כליל שיקולים של שיקום העברייין, ובמיוחד אם הוא קטין, אולם המציאות בה אנו חיים מציאות חירום היא, ועל כן שיקולים מסוג זה הינם שניים במעלה, וקודמים להם שיקולי גמול והרתעה" (ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.05)).

77. חומרה יתרה ישנה בעובדה, כי עניין לנו במקרה אשר הינו פרי תכנון מוקדם. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים החליטו לתקוף את המתלונן נוכח התנהגותו במועדון. לא זו אף זו, הרי שבמהלך שיחתם הטלפונית, הפציר הנאשם 1 במתלונן לשוב למועדון, בניסיון ליישב את ההדורים. כאשר התקשר המתלונן לנאשם 1 והודיע לו שהגיע לחניית המועדון, ביקש הנאשם 1 מהמתלונן שימתין ואמר לו, כי הוא בדרך אליו. בהמשך, כאמור, יצאו לכיוונו של המתלונן הנאשמים והאחרים, זרקו עליו אבנים, רדפו אחריו והחלו להכותו.

78. עוד לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הנאשם 1 אחראי לביצוע העבירה המושלמת שעניינה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, כמו גם בזיקה לחלקו באירוע. בהקשר זה ראוי להפנות לעובדות כתב האישום המתוקן, המייחסות לנאשם 1 את הפצרותיו במתלונן להגיע חזרה למועדון, יציאתו לכיוון המתלונן יחד עם האחרים תוך שהם זורקים עליו אבנים, רדיפתם אחר המתלונן שהחל לברוח, הכאת המתלונן יחד עם האחרים בכל חלקי גופו ובין היתר, במכת אגרוף לתוך עינו.

79. מימד נוסף של חומרה יש למצוא בעובדה, כי כאשר יצאו הנאשמים והאחרים לכיוון המתלונן, זרקו עליו אבנים.

80. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, הרי שראוי להפנות לאמור בסעיף 8 לעובדות כתב האישום המתוקן ולפיו, כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלונן המטומה פריאורביטלית בראש מימין, חבלה חמורה באחת מצלעותיו וסטיה בבסיס האף. כמו כן, אושפז המתלונן בבית החולים לטיפול ולהשגחה למשך 3 ימים.

לנזקים פיזיים אלה יש להוסיף את הנזקים הנפשיים שנגרמו למתלונן, כאשר אין ספק, כי לתקיפתו האלימה ע"י הנאשמים והאחרים השלכה ונפקות גם בהקשר זה. בהקשר לנזקים הנפשיים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות אלימות, הודגש בפסיקה לא אחת, כי **"אין צורך בכל מקרה בתסקירי קרבן כדי לחוש את הטרואמה העוברת על הקרבן"** (ע"פ 5617/13 כהן נ' מדינת ישראל (27.5.14)).

81. באשר לנזק שיכול היה להיגרם ממעשי הנאשם, הרי שהנזק הפוטנציאלי הינו גדול ורב ואך בנס לא נגרמו חבלות חמורות יותר, זאת, בשים לב לעובדה, כי המתלונן ניצב לבדו אל מול הנאשמים והאחרים, אשר תקפו אותו, השליכו עליו אבנים, והיכו אותו בכל חלקי גופו, זאת, ביתר שאת בשים לב לכך שהנאשם 1, בין היתר, היכה את המתלונן במכת אגרוף לתוך עינו.

82. לא נעלמו מעיני הנסיבות שהביאו את הנאשם 1 לביצוע המעשים, כשברקע עומדת התנהגות המתלונן במועדון שבבעלות הנאשמים 1 ו- 2, והחשש לפגיעה בשמו הטוב של המועדון בעקבות המהומה שפרצה כתוצאה מכך, ובכלל זה הצורך להרחיק את המתלונן בכוח מהמועדון ובמעורבות המשטרה. נסיבות אלה פורטו בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש ובאחד התסקירים שהוגש בעניינו של הנאשם וכן באות לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן.

יחד עם זאת, אין באלה כדי לשמוט את הקרקע תחת חומרת המעשים שביצע הנאשם הראויים הם לכל גנאי, וכאשר נקבע בפסיקה, כי זכותו של אדם, כל אדם, לחיים ולשלמות הגוף, היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר פגיעה בה.

בהקשר זה ראוי להפנות לע"פ 3573/08 **עודה עוואדרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (13.4.10), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריה (ע"פ 3863/09 הנ"ל, סעיף 21)".

83. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט משיתים ענישה מגוונת במקרים כגון דא

ולפיכך, מנעד הענישה במקרים ובעבירות כגון דא הינו רחב ומגוון. עם זאת, כאמור לעיל, הודגש בפסיקה הצורך להילחם בתופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית, באמצעות הטלת ענישה מרתיעה.

84. בע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.1.14), אליו הפנתה המאשימה, נדון עניינו של מערער שהורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והוטלו עליו, בין היתר, 3 שנות מאסר בפועל. באותו מקרה, על רקע סכסוך של מה בכך, תקפו המערער ואחיו את המתלונן במקלות עץ ובאת חפירה, בעודו שכוב על הרצפה, עד שנגרמו לו חבלות ושברים בכל חלקי גופו. בית המשפט העליון קבע בפסק דינו, כי עיון במקרים דומים מעלה, כי רף הענישה המקובל במקרים של הודאה בגדר הסדרי טיעון נע בין 18 ל-24 חודשים. יחד עם זאת, נקבע, כי חרף גילו הצעיר של המערער ועברו הפלילי הנקי, עונשו אינו חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה.

85. בע"פ 941/13 אבירן פרץ נ' מדינת ישראל (26.11.13), גם אליו הפנתה המאשימה, נדון עניינם של מערערים שהורשעו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים. בעקבות חשדם, כי הטריד את אחותו של אחד מהם, הגיעו המערערים לביתו של המתלונן, חנקו אותו והלמו בו בידיהם ואף תקפו את בנו שנחלץ לעזרתו. למתלונן נגרמו חתכים, שטפי דם, ושבר בעצם הלחי. על אחד המערערים הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל ואילו על השני הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור המערערים על חומרת העונש נדחה.

86. עוד הפנתה המאשימה לע"פ 7360/13 נאדר טאהא נ' מדינת ישראל (13.1.14), שם הורשעו המערערים בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע. על רקע סכסוך, קשרו המערערים קשר לפגוע במתלוננים, היכו אותם במוטות עץ וגרמו להם חבלות וחתך בקרקפת. על שניים מהמערערים הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל ואילו על שניים אחרים הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. יש לציין, כי עסקינן במערערים צעירים, ללא עבר פלילי. ערעורם על חומרת העונש נדחה.

87. מאידך, הפנתה ב"כ הנאשם לת"פ 61008-12-13 מדינת ישראל נ' כהן (12.5.15), שם הורשעו הנאשמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על רקע סכסוך בין המתלונן לבין משפחת הנאשמים, תקפו הנאשמים את המתלונן בבעיטות ובאגרופים וכן באמצעות מקל. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שברים ברגליו וחבלות שונות. על שלושה מהנאשמים נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. על נאשמת אחרת, שחלקה באירוע היה הדומיננטי ביותר, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעורה על חומרת העונש נדחה.

88. ראה גם ת"פ 49534-04-13 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' יחזקאל יחזקאל [פורסם בנבו] (13.7.15), שם הושת על נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בהתנהלותו האלימה של המתלונן כלפי הנאשם.

89. כן ראה עפ"ג 33722-08-13 **טקצנקו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.11.13), שם נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשני כתבי אישום בביצוע עבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ובעבירות נוספות, בין היתר, בשל כך שתקף את נפגע העבירה, יחד עם אחר, בבעיטות ובאגרופים בכל חלקי גופו, וזאת ללא סיבה מוקדמת. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל.

90. כן ראה רע"פ 2114/13 **עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.3.13), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בשל כך שתקף, יחד עם אחרים, מתדלק בתחנת דלק בעקבות ויכוח עם המתדלק. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל.

91. בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהמעשים שביצע הנאשם 1 ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, הרי שמתחם העונש ההולם בעניינו, נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2:

92. כאמור, נאשם זה הורשע על פי הודאתו בעבירה שעניינה, סיוע לחבלה חמורה. מהות המעשים שביצע נאשם זה פורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה ואין לי אלא להפנות לאמור שם. מעשי הנאשם מדברים הם בעד עצמם ונדמה, כי אין צורך להכביר מילים בשלהם.

93. סקירת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם 2, אשר הובאה בעניינו של הנאשם 1, כאמור, יפה בשינויים המחויבים אף בעניינו של הנאשם 2. יחד עם זאת, ראוי לציין את חלקו היחסי של הנאשם 2 בפרשה, בהתאמה לעובדות כתב האישום המתוקן הרלוונטיות לעניינו ועבירת הסיוע בה הורשע על פי הודאתו.

בהקשר זה ראוי להפנות לכך שבעקבות התפרעות המתלונן במועדון שבבעלות הנאשמים 1 ו-2 והחשש לפגיעה בשמו הטוב של המועדון, החליטו הנאשמים והאחרים לתקוף את המתלונן. כאשר הגיע המתלונן לחניית המועדון, בעקבות הפצרות הנאשם 1, יצאו הנאשמים והאחרים, ובכללם הנאשם 2, לכיוון המתלונן וזרקו עליו אבנים. המתלונן החל לברוח, אולם הנאשמים והאחרים השיגו אותו והחלו להכות אותו בכל חלקי גופו. בין היתר, הנאשם 2 חנק את המתלונן בצווארו. למתלונן נגרמו, כאמור, החבלות המתוארות בסעיף 8 לעובדות כתב האישום המתוקן. במעשיו אלה, סייע הנאשם 2 בגרימת חבלה חמורה למתלונן.

94. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שהאמור לעיל בעניינו של הנאשם 1, יפה בשינויים המחויבים גם בעניינו של הנאשם 2. ברי, כי בהקשר זה יש להפנות לכך שחלקו של הנאשם 2 מסתכם

בסיוע בגרימת חבלה חמורה למתלונן. יחד עם זאת ראוי להדגיש, כי הנאשם 2 הוא זה שחנק את המתלונן בצווארו ועובר לכך, השליך אבנים על המתלונן יחד עם הנאשמים והאחרים והיכה אותו יחד עם הנאשמים והאחרים בכל חלקי גופו.

95. עוד מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי גם בעניינו של הנאשם 2 לציין את החומרה הגלומה בהשלכת האבנים על המתלונן, תוך ששמתי לבי למחלוקת הניטשת בין הצדדים בהקשר זה, כפי הצהרותיהם במסגרת הסדר הטיעון.

כן ראוי לציין, כאמור בעניינו של הנאשם 1 ובשינויים המחויבים נוכח חלקו של הנאשם 2 בפרשה, את התכנון המוקדם הכרוך בביצוע המעשים. לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם בהקשר זה ולפיהם, מעשי הנאשם אינם מעשים יזומים, מתוכננים ומחושבים ואולם, די אם אפנה בהקשר זה לעובדות כתב האישום המתוקן מהן עולה, כי נוכח התנהגות המתלונן במועדון והחשש מפגיעה בשמו הטוב של המועדון, החליטו הנאשמים והאחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לתקוף את המתלונן. כן אין להתעלם בהקשר זה מהשתלשלות האירועים לאחר החלטת הנאשמים, כאמור, לתקוף את המתלונן, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן ובשים לב לחלקו של הנאשם 2 במסכת האירועים.

96. באשר לנזק הצפוי אשר עלול היה להיגרם כתוצאה מהמעשים, הרי שהדברים האמורים לעיל בעניינו של הנאשם 1, יפים אף הם בעניינו של הנאשם 2, אך זאת בזיקה לחלקו בפרשה והעבירה בה הורשע.

97. גם בעניינו של הנאשם 2 לא נעלמו מעיני הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשים, שעה שהאמור לעיל בעניינו של הנאשם 1, יפה גם בעניינו של הנאשם 2. כאמור וכעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, נוכח התנהגות המתלונן במועדון והחשש מפגיעה בשמו הטוב של המועדון, החליט הנאשם 2, יחד עם יתר הנאשמים והאחרים, לתקוף את המתלונן. כן ראוי להפנות בהקשר זה לדברי הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן, לפיהם, הוא אינו מכיר את המתלונן, וכי נגרר לאירוע רק מעצם היותו שותף לעסק עם הנאשם 1 ומתוך חשש, כי האירוע יפגע בתדמית המועדון. יחד עם זאת, יודגש, כי אין באלה כדי לשמוט את הקרקע תחת חומרת מעשי הנאשם, נוכח נסיבותיהם ותוצאותיהם, באשר חמורים הם וראויים לכל גנאי.

98. בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהמעשים שביצע הנאשם 2 ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, הרי שמתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין 3 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו גם על דרך עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונשים הראויים לנאשמים:

99. עתה עלינו לקבוע מהם העונשים הראויים לנאשמים בהתייחס למתחמי העונש ההולמים, כפי שקבענו לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהם העונשים הראויים לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.

קביעת העונש הראוי לנאשם 1:

100. בסעיף 40ד' לחוק העונשין נקבע כדלקמן:

"(א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא, כי הנאשם השתקם, או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969.

(ב) היו מעשי העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין."

101. מהאמור לעיל עולה, כי בית המשפט רשאי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, מקום בו מצא, כי הנאשם השתקם, או כי יש סיכוי של ממש שישתקם וכן רשאי הוא בהתאמה, להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי נאשם זה. אכן, בסעיף (ב) נקבע, כי מקום בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הינם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן ולאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש הראוי במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר דינו.

102. מחד, ראוי לציין, כאמור, את החומרה הגלומה במעשי הנאשם, כפי שזו קמה ועולה מעובדות כתב האישום המתוקן. עוד ראוי להתייחס לשיקול הרתעת הרבים אליו עותרת המאשימה במקרה דנן, נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם 1, פגיעתם של מעשים אלה, הצורך בהוקעת עבירות מסוג זה ופסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו.

103. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין מחד, כי עסקינן במי שהוא בגיר, יליד 1988, זאת בשונה ממי שהוא קטין או מאדם מבוגר מאוד, על ההשלכות הקמות מכך.

104. עוד ראוי לציין, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בפלילים, כמו גם רישום פלילי אחד (מבית

משפט לנוער), ובהן הרשעה משנת 2012 בגין עבירות שביצע בשנת 2011 ובשנת 2010 ואשר עניינן, פציעה, חבלה כשהעבריין מזוין, קשירת קשר לפשע, חבלה חמורה ואיומים. בגין עבירות אלה נידון הנאשם, בין היתר, ל-6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וכן לצו מבחן לתקופה של 24 חודשים. כן לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2007 בבית דין צבאי, בגינה נדון למאסר מותנה ולקנס. יצוין בנוגע לעבירה זו, כי בגיליון רישומו הפלילי של הנאשם נרשם, כי עבירה זו עניינה, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית ואולם, לדברי הנאשם כפי שהובאו בתסקיר שירות המבחן, עניינה של עבירה זו פליטת כדור מנשקו האישי במהלך שירותו הצבאי. עוד יצוין, כי עבירה זו התיישנה, זאת בשונה ממחיקתה. כן בעברו של הנאשם רישום פלילי (ללא הרשעה) משנת 2006 מבית משפט לנוער בגין עבירות שעניינן, שבל"ר ונטישה במקום אחר, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, נהיגה בקלות ראש ועבירות נלוות, בגינן הושת עליו, בין היתר, צו מבחן לתקופה של 4 חודשים. יוער, כי גם רישום פלילי זה התיישן, בשונה ממחיקתו.

105. בהקשר זה ראוי להדגיש, כי עברו הפלילי של הנאשם, כאמור, כולל בחובו הרשעה בעבירות אלימות חמורות, הרלוונטיות לענייננו. יתרה מזו, בגין הרשעתו האחרונה, כאמור, הוטל על הנאשם, בין היתר, צו מבחן לתקופה של 24 חודשים, אשר הנאשם לא השכיל לנצלו ולהפיק ממנו את התועלת הראויה לשיקומו ולעלייה על דרך המלך. מנגד, ראוי לציין, כי אין המדובר בעבר פלילי מכביד וכן, כי מאז ביצוע העבירה שבפנינו, בחודש יולי 2015, לא הסתבך הנאשם בביצוע עבירות נוספות.

106. כן יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ואת החיסכון בזמן שיפוטי יקר הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת עדים, לרבות המתלונן. עוד תצוין לקיחת האחריות על המעשים, כמו גם הצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.

107. עוד יצוין, כפי שפורט לעיל, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח משך תקופה של כחודש ומחצה, ולאחר מכן בתנאים מגבילים, אשר כללו מעצר בית מלא, בהרחקה ממקום מגוריו, למשך תקופה ניכרת, על הקשיים הקמים מכך, ושעה שלא נרשמה לחובתו כל הפרה, אם כי תנאים אלה הוקלו עם הזמן. בהקשר זה ראוי להפנות לעולה מתסקיר שירות המבחן בדבר התמודדות הנאשם עם קשיי המעצר, כמו גם מעצר הבית, על תנאיו המגבילים.

108. כן לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמו גם נסיבות חייו המורכבות והשפעתן על מתווה חייו, כפי שאלה נפרשו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. כן לא נעלם מעיני מצבו הכלכלי של הנאשם, והחובות המשמעותיים אליהם נקלע בעקבות סגירת המועדון, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, מטעונו באת כוחו לעונש וכן מהאסמכתא נ/2.

109. כן ראוי להדגיש ולהעלות על נס, כפי שפורט בהרחבה לעיל, את העובדה, כי הנאשם נטל ונטל חלק בהליך טיפולי שורשי ומעמיק, אשר נבחן על פני פרספקטיבת זמן ארוכה, שעה שבהחלטות שניתנו, נדחו הדיונים מפעם לפעם כדי לבחון, הלכה למעשה, את שילוב הנאשם בהליך הטיפולי, כמו

גם את מידת הצלחתו של זה. יוער, כי עסקינן בתוכנית טיפולית תחת כנפי שירות המבחן, בגדרה שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לשליטה בכעסים, הכוללת פעילות שטח טיפולית, הליך טיפולי בו שולב הנאשם ובו הינו מתמיד משך תקופה ארוכה ואשר לדעת הגורמים המקצועיים המטפלים קורם עור וגידים ומצליח, הלכה למעשה.

110. בהקשר זה ראוי להדגיש את העולה משורת תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, אשר במסגרתם עובר כחוט השני השינוי שעובר הנאשם ככל שהתקדם ההליך הטיפולי. בכלל זה ראוי להדגיש, כי במסגרת התסקיר המקורי מיום 25.9.16 ובהתייחס לעבירה נשוא הדיון, לקח הנאשם אחריות חלקית בלבד על מעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן וכי שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות בינונית להישנות עבירות אלימות בעתיד. עוד נפנה לכך, שבמסגרת גורמי הסיכון צוין, כי הנאשם ביצע את העבירה הנדונה על אף שנידון בעבר בגין ביצוע עבירות אלימות ואף נטל חלק בעברו בטיפול במסגרת שירות המבחן, כי במצבי משבר ומתח הנאשם התקשה לפעול באופן שקול, וכן כי לאורך השנים הוא התקשה לשמור על יציבות במסגרות חייו השונות.

111. מאידך ראוי לציין, כי מתסקיר זה עולה, כי הנאשם ביטא חרטה על השימוש באלימות ועל הפגיעה במתלונן, גילה אמפתיה כלפיו וביטא הבנה, כי בעת ביצוע העבירה הגיב בתוקפנות וכי המתלונן היווה כלי לפריקת תחושות כעס ותסכול. כן תצוין התרשמות שירות המבחן, כי עסקינן בצעיר אינטליגנט, בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות ויכולת טובה להתבוננות פנימית ולביטוי רגשי, אשר ניכר, כי מעצרו הממושך וקבוצות טיפוליות בהן לקח חלק הגבירו את יכולתו להתבוננות ביקורתית ולפיתוח מודעות עצמית. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מכיר כיום בקיום בעיה של שליטה בכעסים ובדפוס התנהגותו האימפולסיביים אשר הובילו למעורבותו בפלילים, מבטא מודעות לקשייו הרגשיים, אשר משפיעים על התנהלותו היומיומית ועל בחירותיו בחייו, נראה כי הוא מחובר להשלכות מעשיו ולבעייתיות שבהם, והוא מבטא נכונות רבה להשתלב בהליך טיפולי.

112. כן ראוי להפנות לאמור בתסקיר ולפיו, מאז מעצרו, הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, מבטא תובנה ביחס לקשייו בוויסות דחפיו ובשליטה בכעסיו, כמו גם נכונות גבוהה לקחת חלק בטיפול ייעודי בנושא. שירות המבחן התרשם, כי בניגוד לעבר, בשל המחירים הכבדים ששילם במעצר הבית הממושך, כיום הנאשם מבין לעומק את חומרת מעשיו ואת נזקקותו הטיפולית. צוין, כי הנאשם נרתם באופן מלא לטיפול ומגלה יכולת טובה להפקת תועלת מטיפול.

113. לאור האמור, ועל אף חומרת העבירה, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לשליטה בכעסים במסגרת שירות המבחן. כן המליץ לחייבו בתשלום פיצוי למתלונן, להשית עליו מאסר מותנה וכן להשית צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות, זאת, נוכח ההערכה, כי שילוב של ענישה מרתיעה לצד ענישה טיפולית, עשוי להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות ולסייע בשיקום הנאשם.

114. כן ראוי להפנות לעובדה, כי בתקופת פיקוח המעצר במסגרת ההליך הנוכחי, שולב הנאשם בקבוצה לעצורי בית בשירות המבחן, משך כחצי שנה. מדיווחי מנחות הקבוצה עלה, כי הנאשם התמיד להגיע למפגשים ולקח חלק פעיל, למד לשתף ברגשותיו ולהתבונן באופן ביקורתי על מעשיו, וכי כיום הוא מכיר בקשייו בשליטה בכעסים ויכול להיתרם מטיפול ממוקד בתחום זה. כך, עולה מהתסקיר, כי הנאשם שיתף, כי הקבוצה סייעה לו בעיבוד רגשותיו, בפיתוח תובנה ביחס לחומרת מעשיו וחיזקה אותו בהתמודדות עם תנאי מעצר הבית, וכי לאחר סיום הקבוצה, הנאשם חש קושי בהתמודדות ללא מסגרת טיפולית מכילה וביקש לשלבו בקבוצה טיפולית נוספת ואף להגיע לשיחות פרטניות.

115. מודעת אני לעובדה, כי בעבר כבר קיבל נאשם זה הזדמנות שעה שהורשע בגין ביצוע עבירות אלימות חמורות ולמרות האמור, הושתה עליו ענישה בדמות מאסר לריצוי על דרך עבודות שירות בשילוב העמדתו בצו מבחן ממושך למשך 24 חודשים. הלכה למעשה, לא השכיל הנאשם לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, שעה ששב וביצע את עבירת האלימות החמורה בפרשה דנן. עובדות אלו לא נעלמו מעיני ואולם, לא ניתן להתעלם מהתרשמות הגורמים הטיפוליים בדבר השינוי בהליך הטיפולי, בתובנות הנאשם, כמו גם במידת הצלחתו של הטיפול לעת הזו, זאת בשונה מההליך הטיפולי הקודם בו נטל הנאשם חלק.

כך לדוגמא נדגיש, כי מתסקיר זה עולה, כי כיום הנאשם מבין שעל אף הטיפול אותו עבר, הרי שהתכנים הטיפוליים שהוקנו לו בעבר, לא הופנמו כראוי וכי הכלים שרכש לא הצליחו לסייע לו להימנע מביצוע העבירה הנדונה.

כך לדוגמא, לדברי הנאשם, כיום, בניגוד לפעמים הקודמות בהן עמד לדין, הוא מבין לעומק את אחריותו למעשים ומבין, כי יש לו בעיה משמעותית של שליטה בכעסים אשר מתעצמת בזמני מתח ומשבר.

כך לדוגמא, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מבין כיום את חומרת מעשיו ומגלה נכונות אמיתית להשתלב בהליך טיפולי - שיקומי. עוד צוין, כי מנחות הקבוצה התרשמו, כי כיום הנאשם מכיר בקשייו בשליטה בכעסים וכי הוא יכול להיתרם מטיפול ממוקד בתחום זה.

לא זו אף זו, הנאשם הגדיל לעשות כאשר לאחר סיום הקבוצה הטיפולית, הוא חש קושי בהתמודדות ללא מסגרת טיפולית מכילה וביקש לשלבו בקבוצה טיפולית נוספת ואף להגיע לשיחות פרטניות.

בנסיבות אלו, נהירה התרשמות שירות המבחן כגורם מקצועי המלווה את הנאשם משך זמן, כי כיום הנאשם מכיר בבעיה של שליטה בכעסים ובדפוס התנהגותו האימפולסיביים אשר הובילו למעורבותו בפלילים. נראה, כי הנאשם מחובר להשלכות מעשיו ולבעייתיות שבהם ומבטא נכונות רבה להשתלב בהליך טיפולי.

116. בהחלטה מיום 24.11.16, לבקשת ב"כ הנאשם, הוריתי על קבלת תסקיר משלים מאת שירות המבחן בעניינו של נאשם זה, שבאה על רקע הירתמות הנאשם להליך שיקומי תחת כנפי שירות המבחן,

שעה שהדיון בעניינם של הנאשמים נדחה ממילא לצורך קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם 2.

117. בתסקיר המשלים מיום 29.12.16, ציין שירות המבחן, כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ומבטא תובנה אמיתית ביחס לחומרת המעשים ולקשייו לוויסות דחפיו ושליטה בכעסיו. שירות המבחן התרשם מקיומה של יכולת להתבוננות ביקורתית ותובנה גבוהה אצל הנאשם ביחס לדרכי תגובה בעייתיות ואלימות בעברו, והעריך, כי בעקבות ההליך המשפטי והכרתו בחומרת מעשיו, הנאשם מודע כיום יותר לתגובותיו האימפולסיביות מבעבר, ופועל באופן מווסת ושקול בחייו. כן התרשם שירות המבחן, כי לנאשם נכונות גבוהה להירתם לטיפול, והוא רואה חשיבות רבה בשילוב הנאשם במסגרת טיפולית, על מנת להעמיק את יכולתו להפיק לקחים ולשלוט בכעסיו, ולהימנע מביצוע עבירות בעתיד. צוין, כי בשיחה עמו ביטא הנאשם רצון לסיים לשלם את חובו לחברה בגין מעשיו החמורים, על מנת שיוכל להתחיל בשיקום חייו.

118. עוד תצוין התרשמות שירות המבחן, כי על אף מעורבותו בפלילים, הנאשם נעדר דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים. כן תצוין הערכת שירות המבחן לפיה, מאסר מאחורי סורג ובריוח וחשיפת הנאשם לאוכלוסייה עבריינית בכלא, עלולים להשפיע באופן שלילי על מצבו הרגשי ולפגוע בדימויו העצמי של הנאשם. היות ומאז מעצרו בגין העבירה הנדונה, הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ומבטא תובנה אמיתית ביחס לחומרת מעשיו ולקשייו בוויסות דחפיו ובשליטה בכעסיו, כמו גם נכונות גבוהה לקחת חלק בטיפול ייעודי בנושא, וכן בשל המחירים הכבדים ששילם במעצר הבית הממושך, סבור שירות המבחן, כי לנאשם יכולת טובה כיום להפקת תועלת מטיפול ולשיקום חייו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה טיפולית בדמות צו מבחן למשך שנה. כן חזר על המלצתו לחייבו בתשלום פיצוי למתלונן ולהשית עליו מאסר מותנה.

119. למרות האמור לעיל, בזיקה לעברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם הכולל בחובו עבירות אלימות חמורות, בגין ריצה הנאשם עונש מאסר על דרך עבודות שירות ואף הועמד בצו מבחן למשך תקופה ארוכה, הליך טיפולי אשר לא צלח, הלכה למעשה, נוכח מעורבותו בפרשה דנן, ולמרות האינדיקציות השונות העולות מהגורמים הטיפוליים בעניינו של הנאשם לעת הזו, בשונה מבעבר, לא ראייתי לסיים את עניינו של הנאשם כבר לעת ההיא. בנסיבות אלו, הוריתי על הגשת תסקיר משלים ועדכני ולבחון את שילובו של הנאשם בהליך הטיפולי על פני פרספקטיבת זמן ארוכה יותר. על כן, הוריתי, בהחלטה מיום 16.2.17, על הגשת תסקיר משלים נוסף מאת שירות המבחן, אשר יתייחס למידת מעורבותו והירתמותו של הנאשם להליך הטיפולי, כמו גם מידת הצלחתו של זה.

120. מהתסקיר המשלים מיום 7.6.17 עולה, כי הנאשם החל לקחת חלק בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, הכוללת אף פעילות טיפולית בשטח. ממנחות הקבוצה נמסר, כי הנאשם מהווה דמות מאוד משמעותית בקבוצה ומשתף באומץ מעולמו הפנימי, על אף שהקבוצה נמצאת רק בראשיתה. כן נמסר,

כי הנאשם מדבר באופן גלוי על דפוסיו האלימים, מכיר בחלקיו הפוגעניים ומהווה דוגמא לקבוצה כמי שכבר עבר טיפול קבוצתי. עוד נמסר, כי הנאשם מדבר את השפה הטיפולית, מבין את התהליך הטיפולי ותורם בכך לחברי הקבוצה האחרים וכי מנחות הקבוצה סבורות, כי הנאשם עשוי להיתרם באופן משמעותי מההליך הקבוצתי ומזהות יכולת טובה לשיקום.

121. כן נמסר, כי הנאשם מבטא שביעות רצון מהטיפול הקבוצתי ומכך שיש לו הזדמנות לשתף במתרחש בחייו ולקבל כלים להתמודדות. לדבריו, הקבוצה מהווה גורם תמיכה משמעותי עבורו ומסייעת לו להבין כיצד להימנע מטעויות בהתנהלותו בחייו. כמו כן, הטיפול מסייע לו לחדד את יכולתו לזהות מצבי סיכון והוא נהנה מהחיזוק ומהתמיכה של הקבוצה בהתמודדות עם מצבים מאתגרים ביום יום.

122. שירות המבחן התרשם, כי מעצרו הממושך של הנאשם והקבוצות הטיפוליות בהן לקח חלק בעבר, הגבירו את יכולתו של הנאשם להתבוננות ביקורתית ולפיתוח מודעות עצמית, תוך הבנה, כי במצבי משבר ומתח בעבר התקשה לפעול באופן שקול. כמו כן, הקבוצה הנוכחית בה לוקח הנאשם חלק, מהווה גורם תמיכה עבורו ומסייעת לו בחיזוק יכולתו לזיהוי מצבי סיכון ושיקום חייו. הנאשם מכיר כיום, כי קיימת אצלו בעיה של שליטה בכעסים ובקיום דפוסי התנהגות אימפולסיביים אשר הובילו למעורבותו בפלילים. כמו כן, הוא מבטא מודעות גבוהה לקשייו הרגשיים, אשר השפיעו על התנהלותו בעייתית בעבר ועל בחירותיו בחייו. להערכת שירות המבחן, הנאשם מחובר להשלכות מעשיו ולבעייתיות שבהם, מזהה מצבים בעייתיים ומפגין יכולת להתמודד באופן תקין עם סיטואציות המציבות אותו בסיכון להגיב בתוקפנות.

123. צוין, כי מאז מעצרו בגין ביצוע העבירה הנדונה, הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, הן במפגשים פרטניים והן בטיפול הקבוצתי. כמו כן, הנאשם מבטא תובנה אמיתית ביחס לחומרת מעשיו ולקשייו לזיוסות דחפיו ולשליטה בכעסיו ומבטא נכונות גבוהה להמשיך לקחת חלק בטיפול. כן ניכר, כי המחירים הכבדים ששילם הנאשם במעצר הבית הממושך והטיפול במסגרת שירות המבחן, חידדו עבורו את חומרת מעשיו ואת גבולות החוק. לאור האמור, שירות המבחן סבור, כי לנאשם יכולת טובה להמשיך ולהפיק תועלת מטיפול ולשיקום חייו. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו, כפי תסקירו הקודם.

124. בנסיבות אלו, הרי נמצאנו למדים, כי בזהירות הראויה, שילוב הנאשם בהליך הטיפולי נבחן על פני פרק זמן רב וממושך, והאינדיקציות הטיפוליות העולות הינן חיוביות באופן יוצא דופן ואשר יש בהן כדי להניח מסד למסקנה ולפיה, השינוי שעובר הנאשם עתה נוכח ההליך הטיפולי, הינו שונה מבעבר וכי הליך זה, הלכה למעשה, קורם עור וגידים ועורך שינוי משמעותי ומהותי אצל הנאשם בשונה מבעבר.

יחד עם זאת, וכדי להניח אפיק טיפולי שורשי ומעמיק גם כצופה פני עתיד, בזיקה לעשייתו הפלילית של הנאשם בעבר, בזיקה לעשייתו הפלילית כאן, בזיקה לעובדה, כי הוא כבר הועמד בצו מבחן, הרי שראוי להעמיד את הנאשם בצו מבחן משך תקופה ניכרת וארוכה באופן משמעותי מזו המומלצת ע"י שירות המבחן, כך שהנאשם

ימשיך ויהיה בקשר טיפולי עם שירות המבחן משך תקופה ארוכה, הליך אשר ייתן מענה לנתוני העושה, לנזקקותו הטיפולית ולהסתבכותו בעבר ובהווה.

תקופת המבחן המומלצת ע"י שירות המבחן בדמות שנה אחת בלבד אינה מידתית בנסיבות אלו ואין בה, כך לדידי, כדי ליתן מענה לכל הנדרש לעיל.

125. גדיעת הליך טיפולי זה באיבו בדמות השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה כפי עתירת המאשימה, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין, תשיג מתווה חייו של הנאשם אחר באופן קרדינלי ולא תיתן ביטוי ראוי הן לאינטרס הציבורי והן לאינטרס הפרטי של הנאשם.

בגדיעת שיקומו של הנאשם, בזיקה לעובדה, כי מדובר בבחור צעיר אשר מפיק תועלת של ממש מההליך הטיפולי, מעלה את מתווה חייו על דרך המלך, יצא אף האינטרס הציבורי נפסד.

126. בנסיבות אלו, אני סבורה, כי זהו המקרה בו ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, בזיקה לנתוני העושה, האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו, כמו גם ההמלצה המובאת בסופם, זאת בהתאם להוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

127. לאלה יש להוסיף את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, שעה שזו בוצעה בחודש יולי 2015, וכי מאז, כאמור, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים וכי הוא לא שב והסתבך בפלילים.

128. חומרת מעשי הנאשם, כמו גם תוצאותיהם לא נעלמו מעיני. יחד עם זאת, סבורה אני, כי עניין לנו במקרה בו ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. גם אם נטען, כי עניין לנו במקרה בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, ואלה, כאמור, לא נעלמו מעיני ואין להקל באלה ראש, הרי שעניין לנו, נוכח ההנמקות המצטברות שפירטתי לעיל, באותן נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, אשר בהן יש כדי לגבור על הצורך לקבוע את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ויש לסטות, אפוא, כאמור, ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

129. יחד עם זאת, נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, טיבם, תוצאותיהם, החומרה הגלומה בהם, כמו גם פסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו, הרי שראוי להשית על הנאשם רכיב עונשי מוחשי בדמות מאסר אשר ייתן ביטוי לאלה. יחד עם זאת, נוכח ההליך הטיפולי שעבר הנאשם ומסקנתנו בדבר סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, הרי שראוי, כי עונש מאסר זה ירוצה על דרך עבודות שירות לתקופה המקסימלית האפשרית על פי חוק. בכך יתקבל תלכיד עונשי הכולל בחובו רכיב עונשי מוחשי, אשר ייתן ביטוי למהות המעשים ולאינטרס הציבורי מחד ומאידך, ייווצר מתווה עונשי אשר לא יהא בו כדי לסכל את המשך שילוב הנאשם בהליך הטיפולי כצופה פני עתיד ולגדוע אותו באיבו.

130. עוד ראוי לציין, כי הנאשם, כאמור, ישב במעצר מאחורי סורג ובריח בגין ההליכים נשוא תיק זה משך כחודש וחצי, תקופה אשר לא תקוזז מתקופת המאסר בפועל שתושט על הנאשם ובכך אף יינתן ביטוי נוסף לאינטרס הציבורי הצריך בענייננו. כן תצוין שהיית הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני, סוגיה אשר ראוי לשקלל אותה כנסיבה לקולא בבואנו לגזור את דינו של הנאשם.

131. כאמור, בצד השתת ענישה מוחשית, ראוי להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה ארוכה וממושכת. שירות המבחן המליץ, כאמור, כי הנאשם יועמד בצו מבחן למשך 12 חודשים. יחד עם זאת, בזיקה למהות המעשים שביצע הנאשם, האינדיקציות הטיפוליות העולות בעניינו, עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, המצוקות והקשיים עמם מתמודד הנאשם, העובדה, כי בעבר השלים הנאשם הליך טיפולי תחת כנפי שירות המבחן וחרף זאת שב והסתבך בעבירת אלימות, אני סבורה, כי ראוי להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה ממושכת יותר מזו המומלצת ע"י שירות המבחן. בכך יהא כדי להניח אפיק טיפולי - שיקומי כצופה פני עתיד, זאת כהמשך להליך הטיפולי - השיקומי שעבר הנאשם עד עתה ואולם, תקופת צו המבחן תהא ממושכת יותר, נוכח ההנמקות הענייניות וההצדקה שראיתי בקביעה זו.

132. בצד אלה ראוי להשית מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חריב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. עוד ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי בסכום מוחשי ומשמעותי למתלונן, נוכח הנזקים שנגרמו לו בעטיים של מעשי הנאשם. יחד עם זאת, בשים לב לעובדה, כי הנאשם עתיד לרצות עונש מאסר בפועל על דרך עבודות שירות לתקופה המקסימאלית על פי חוק, בזיקה להשלכות הכלכליות הרחוביות הקמות מכך, כמו גם שהיית הנאשם בתנאים מגבילים משך תקופה ניכרת למרות העובדה שהתאפשר לו לצאת לעבודה משך חלק מהתקופה, הרי ראוי, כי פיצוי זה יחולק לשיעורים מידתיים ומאוזנים.

133. המאשימה עתרה בטיעוניה לחייב את הנאשם גם בתשלום קנס בשיעור משמעותי ואולם, נוכח מאסר בפועל על דרך עבודות שירות אשר יושט על הנאשם לתקופה המקסימאלית האפשרית על פי חוק, על ההשלכות הכלכליות הרחוביות הקמות מכך, שהיית הנאשם בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים משך תקופה ניכרת, אני רואה לחייב את הנאשם גם בתשלום קנס.

קביעת העונש הראוי לנאשם 2:

134. באשר לנאשם 2, בנסיבות העניין, סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל, לחומרא או לקולא, וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

135. כפי העולה מטיעוני ב"כ הנאשם, הרי שבמסגרת טיעונו עתר, כי בית המשפט יסטה במקרה דנן

ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וימנע מהרשעת הנאשם בדין. לאחר בחינת נסיבות המקרה דנן, לא מצאתי, כי קיימות הצדקות בשלהן ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם שנקבע בענייניו של הנאשם. כך יוער, כי אין בנמצא כל הליך טיפולי - שיקומי יוצא דופן בו נטל הנאשם חלק עד עתה ואשר יש בו כדי לרדת לשורשו של עניין. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן כפי תסקירו, בדבר בחינת האפשרות לביטול הרשעת הנאשם בדין, כמו גם העמדתו בצו מבחן, בצד השתתפותו שירות לתועלת הציבור ופיצוי למתלונן, זאת, לצורך גיוסו להליך טיפולי - שיקומי, הליך אשר הנאשם טרם החל בו הלכה למעשה. בנסיבות אלו נמצאנו למדים, כי המלצת שירות המבחן בענייניו של נאשם זה הינה כצופה פני עתיד, זאת שעה שהנאשם טרם נטל חלק בהליך שיקומי טיפולי שורשי עד עתה ובנסיבות אלו, לא מצאתי כי יש בכך להוות הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום נוכח מכלול נסיבות המקרה. כך גם לא מצאתי טעמים המצדיקים ביטול הרשעת הנאשם בדין וזאת מן ההנמקות שיפורטו להלן.

סוגיית הרשעת הנאשם 2 בדין:

136. כאמור, על יסוד הודאת הנאשם 2, הורשע הנאשם 2 בעבירה נשוא כתב האישום המתוקן הרלוונטי לענייניו ואשר עניינה, סיוע לחבלה חמורה והוא עותר עתה לביטול הרשעתו בדין.

137. הכלל הוא, כי מי שהודה בפלילים, יורשע בדין. החריג הוא, הימנעות מהרשעה. בהקשר זה, הנני רואה להפנות לע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 (להלן "**הלכת תמר כתב**"), שם נקבעו בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת נאשם בדין ולפיהם, הימנעות מהרשעה בדין אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

138. נציין, כי המסגרת הנורמטיבית הצריכה בהקשר זה, מוצאת את ביטויה בהוראת סעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק סדר הדין הפלילי**") שעניינו "ביטול הרשעה", המאפשר לבית המשפט אשר כבר הרשיע נאשם, לבטל את הרשעתו בטרם גזר את דינו ולהטיל על הנאשם צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור וזוהי לשונו:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

139. באשר לסוגיית ביטול הרשעה, ראה ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' דני קליין**, תק-על 2007(3), 3596, שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

" . . . תכליתו של העיקרון הנוהג נהירה על פניה: הרשעתו של מי שעבר עבירה

פלילית היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת האשמה בהליך הפלילי. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את אכיפת החוק באופן שוויוני, ומונעת איפה ואיפה בהחלת ההליך הפלילי. . . . ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה ותוצאותיה הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי; הן נועדו למצות את תכליותיו המגוונות: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוטר נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת. . . .

בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם - גיל, עבר קודם - אם נורמטיבי אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש גם לשקול במבט רחב את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי ההרשעה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי".

ומן הכלל אל הפרט:

140. במקרה דנן, לא חברו להם, כך לידי, שני התנאים המצטברים הנדרשים לביטול הרשעת הנאשם בדין ויש להותיר את הרשעתו על כנה.

141. באשר לתנאי הראשון ואשר עניינו, כי ההרשעה תביא לפגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, מודעת אני לכך, כי הנאשם הינו בחור צעיר, יליד 1991, ללא עבר פלילי, הלומד במגמת "טכנולוגיות מים" בבית הספר להנדסאים במכללה הטכנולוגית "כנרת", כפי שהדברים קיבלו את ביטויים בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו, בטיעוני בא כוחו לעונש וכן האסמכתאות בדבר אישור הרשמה ללימודים במכללה במגמת "טכנולוגיות מים" הנושא תאריך 23.7.16 ובהמשך, אישור לימודים מהמכללה הנושא תאריך 2.1.17, אשר ממנו עולה, כי הנאשם לומד בבית ספר להנדסאים במכללה.

142. כאמור, התנאי הראשון המצטבר הקבוע ב"הלכת כתב" עניינו, כי ההרשעה בדין עלולה לפגוע בפגיעה חמורה בשיקומו הנאשם. תנאי זה, כך לידי, אינו מתקיים בעניינו. אכן, עסקינן בבחור צעיר נעדר עבר פלילי ואולם נתונים אלה בוודאי נכונים הם לנאשמים רבים ואחרים העומדים לדין בפלילים. הנאשם הציג אסמכתאות, כאמור, ואשר מהן עולה, כי הוא נרשם ללימודים במכללה הטכנולוגית

במגמה לטכנולוגיות מים ואף לומד, הלכה למעשה, במגמה זו בחטיבת הלימוד הנדסאים, בבית הספר להנדסאים במכללה.

143. יחד עם זאת, הרי שהנאשם לא הציג כל מסד ראיתי קונקרטי ולפיו הרשעתו בדין תפגע בלימודים אלה, אשר כאמור, הנאשם כבר נוטל בהם חלק חרף הרשעתו בדין, כמו גם אין בנמצא כל מסד ראיתי קונקרטי ולפיו, כצופה פני עתיד, ככל שהנאשם יסיים את לימודיו בבית הספר להנדסאים, הרי שיהיה בהרשעתו זו כדי לגדוע, הלכה למעשה, את אפשרות עיסוקו כהנדסאי.

כזכור, הימנעות מהרשעה בדין היא החריג והכלל הוא, הותרת הרשעה בדין על כנה. עצם לימודיו של הנאשם בחטיבת הלימוד הנדסאים בתחום טכנולוגיות מים, אין בהם ככאלה כדי להניח את המסד הראיתי הקונקרטי הנדרש ולפיו, הרשעתו בדין תפגע באופן חמור בשיקום הנאשם.

144. ברי הוא, כי הותרת הרשעת הנאשם בדין על כנה, עלולה להקשות על הנאשם באופציות התעסוקתיות שיעמדו בפניו כצופה פני עתיד. יחד עם זאת, קשיים אלו נכונים הם בעניינם של נאשמים רבים ואחרים, אשר הרשעה בדין עומדת להם לרועץ ואין בקושי זה ככזה, כדי לגבש את התנאי הראשון המצטבר הקבוע ב"הלכת תמר כתב" ואשר נדרש לענייננו. בנסיבות אלו, באנו לכלל מסקנה, כי התנאי הראשון האמור, אינו מתגבש במקרה דנן.

145. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן בתסקירו בדבר ביטול הרשעת הנאשם בדין. יחד עם זאת, אף המלצה זו לא נסמכה על תשתית ראיתית קונקרטי אשר יש בה כדי להניח מסד ולפיו, הותרת הרשעת הנאשם בדין על כנה תפגע באופן חמור בסיכויי שיקומו של הנאשם. המלצה זו באה על רקע חששות הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בשיחותיו עם שירות המבחן ולפיהם, הרשעתו עלולה לפגוע בהתפתחותו המקצועית בעתיד ועלולה למנוע את התקדמותו. כאמור, באלה אין די.

146. זאת ועוד, הרי שגם התנאי השני המצטבר הקבוע ב"הלכת תמר כתב" ולפיו, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, אינו מתקיים בענייננו. בהקשר זה, לא נוכל להימנע מלשוב ולהזכיר את חלקו היחסי של הנאשם בפרשה דנן והמעשים אשר ביצע. כך נדגיש, כי הנאשם, יחד עם הנאשמים והאחרים, זרקו לכיוונו של המתלונן אבנים, לאחר שזה החל לברוח, אלה השיגו אותו והחלו להכות אותו בכל חלקי גופו. הנאשם 1 היכה את המתלונן במכת אגרוף לתוך עינו והנאשם 2, אשר עניינו נדון עתה בפנינו, חנק את המתלונן בצווארו. עוד ראוי להזכיר את התוצאות החמורות של המעשים ולפיהן, נגרמו למתלונן המטומה פריאורביטלית בראש מימין, חבלה חמורה בצלע 5 וסטייה בבסיס האף. המתלונן אושפז לטיפול ולהשגחה בבית חולים למשך 3 ימים.

אכן, הנאשם דנן הורשע בסיוע לחבלה חמורה, אולם עבירה זו חייבת לה, כי תיבחן בפריזמת המעשים שביצע

נאשם זה, בזיקה לבחינת התנאי השני הצריך לעניינו בדבר הימנעות מהרשעה ולפיו, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

147. בנסיבות אלו, מתבקשת המסקנה, כי נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, תוצאותיהם, טיבם והחומרה הגלומה בהם, מבלי שנעלם מעיני חלקו היחסי של הנאשם בפרשה, הרי שלדידי בנסיבות העניין, לא ניתן לסיים את עניינו של הנאשם מבלי שישורשע בדין והימנעות מהרשעה כאמור, תפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. סיום ההליך בעניינו של הנאשם, אשר הודה והורשע בביצוע המעשים כפי המקרה דנן, ללא הרשעה בדין, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין ולא תיתן ביטוי ראוי לאינטרס הציבורי ולחומרת המעשים. בנסיבות אלו, הרי שלדידי לא התקיים גם התנאי השני המצטבר הקבוע ב"הלכת תמר כתב" ולפיכך, יש להותיר את הרשעת הנאשם בדין על כנה.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בעניינו של הנאשם 2:

148. גם באשר לנאשם 2, ראוי לציין את העובדה, כי עסקינן במי שהוא בגיר, יליד 1991.

149. לזכותו של הנאשם, ראוי לציין, כי עברו הפלילי נקי וכי זוהי מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים.

150. כן ראוי להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, ובכלל זה התרשמות שירות המבחן מבחור בעל יכולות וכישורים, אשר מגלה אחריות לתפקידים שונים בחייו ולעמידו. כן התרשם שירות המבחן מבחור בעל אופי חיובי, אשר נוקט בעמדות נורמטיביות ושומרות חוק בדרך כלל. עוד צוין, כי הנו בן למשפחה בעלת מערכת ערכים ונורמות נורמטיביים, ויחסיו עם בני משפחתו נתפסים כמשמעותיים, חיוביים ומושתתים על תמיכה הדדית. כמו כן, שירות המבחן לא התרשם, כי קיימים אצל הנאשם מאפיינים התנהגותיים אלימים ונראה, כי התנהגותו האימפולסיבית ביטאה את קשייו בהתמודדות עם מצב מורכב, במהלכו פעל מתוך לחץ, תסכול וכעס, ומתוך רצון לגונן על העסק שבהקמתו השקיע במשך תקופה ארוכה. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מגלה מודעות, חרטה והבנה למשמעות מעשיו בעבירה, בעל שאיפות להתפתחות והתקדמות מקצועית, כפי שבא לידי ביטוי ברישומי ללימודים ובכוונתו למצוא עבודה בתחום האבטחה על מנת לממן את לימודיו. כן תצוין הערכת שירות המבחן ולפיה, ההליך המשפטי המתנהל כנגד הנאשם משמש עבורו גורם הרתעה משמעותי וכי הסיכון להישנות מקרים דומים בעתיד הינו נמוך וברמת חומרה נמוכה.

151. כן ראוי להפנות לשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן בגדר ההליך הנוכחי, כאשר מהתסקיר עולה, כי הנאשם ביטא עצמו באופן אמין ואותנטי, העלה תכנים והביע נזקקות לטיפול. כמו כן, הנאשם הביע נכונות לערוך התבוננות פנימית וביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, כפי שהוצע לו.

152. כן יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והיחסו בזמן שיפוטי יקר

הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת העדים, לרבות המתלונן. עוד תצוין לקיחת האחריות על המעשים, והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.

153. עוד יצוין, כפי שפורט לעיל, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח משך תקופה של כחודש, ולאחר מכן בתנאים מגבילים, אשר כללו מעצר בית מלא, בהרחקה ממקום מגוריו, למשך תקופה ניכרת, על הקשיים הקמים מכך, ושעה שלא נרשמה לחובתו כל הפרה.

154. כמו כן, לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובפרט מצבו הכלכלי כפי העולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, מטיעוני ב"כ לעונש וכן מהאסמכתא שהוגשה לעניין זה ובה פורטו חובותיו בתיקי ההוצל"פ התלויים ועומדים כנגדו.

155. כן ראוי להפנות להמלצת שירות המבחן בתסקירו בדבר ביטול הרשעת הנאשם בדין והטלת צו מבחן למשך 12 חודשים, לצד צו שירות לתועלת הציבור ופיצוי למתלונן.

156. סוגיה נפרדת היא סוגיית הענישה אשר ראוי להשית על הנאשם. גם אם ראינו לנכון להותיר את הרשעת הנאשם בדין על כנה, עלינו לבחון מהו העונש הראוי לנאשם, כך גם לבחון האם ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, משיקולי שיקום.

כפי שפורט לעיל, הרי שלמרות האינדיקציות החיוביות המפורטות בתסקיר בעניינו של הנאשם, הן בדבר נזקקותו להליך טיפולי והן בדבר נכונותו ליטול חלק בהליך כזה, הרי שהלכה למעשה, הנאשם לא החל ונטל חלק בהליך טיפולי שורשי ומעמיק, אשר נבחן על פני פרספקטיבת זמן ארוכה, אין בנזקקות טיפולית ובהבעת נכונות ליטול חלק בטיפול ככאלה, כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ואולם ראוי, כי אלה יקבלו את ביטויים בקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

עוד ראוי, כי אלה יקבלו את ביטויים בתלכיד העונשי אשר ייקבע בעבור הנאשם ואשר יכלול בחובו גם העמדת הנאשם בצו מבחן, אשר ייתן ביטוי לאמור לעיל.

157. מכלול הנסיבות לקולא הקמות בעניינו של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה לעיל, צריכות לקבל את ביטוי במיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל וכאמור, לא מצאתי, כי יש בנמצא הצדקות אשר הינן ממן העניין לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

158. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כפי שפורטו בהרחבה לעיל, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ובצדו הקיצון.

159. תלכיד עונשי ראוי ומאוזן צריך שיכלול בחובו בעניינו של נאשם זה רכיב עונשי מוחשי, אשר יעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, תוך מתן ביטוי למהות המעשים שביצע, החומרה הגלומה בהם, תוצאותיהם ומאידיך, אף חלקו היחסי בפרשה ויתר הנסיבות שפורטו לעיל. יחד עם זאת ראוי, כי רכיב עונשי מוחשי זה בדמות מאסר, ירוצה על דרך עבודות שירות ולתקופה מידתית ומאוזנת, אשר יתנו ביטוי מחד למהות המעשים ולחומרה ומאידיך, לנתוני העושה, לנסיבותיו האישיות, היותו נעדר עבר פלילי, חרטת הנאשם, לקיחת האחריות, האמור בתסקיר שירות המבחן וההמלצה המובאת בסופו.

בצד אלה, ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. עוד ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן אשר יהיה בשיעור מוחשי מחד, אך מידתי מאידך, כמו גם ובזיקה לחלקו היחסי בפרשה וכן העבירה בה הורשע סופו של יום.

בשים לב לנתוני העושה, מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שזה נפרש בפני, העובדה, כי הוא עתיד לרצות עונש מאסר בפועל לתקופה קצובה על דרך עבודות שירות, על ההשלכות הכלכליות הקמות מכך, אני סבורה, כי יש להימנע מחיוב הנאשם בתשלום קנס.

160. יוער כי בהשוואת הענישה אשר תושת על הנאשם 1, אל מול הענישה אשר תושת על הנאשם 2, ראוי לשקלל אף את העובדה, כי סופו של יום, ראיתי לסטות ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 משיקולי שיקום ולכן אין לערוך את הנגזרת האריתמטית מהעונש שיוטל על הנאשם 1, לעונש שיוטל על הנאשם 2 בהיותו מסייע.

סוגית "אחידות הענישה":

161. בטרם נחתום גזר דין זה, לא נוכל שלא להתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה לעניינו. בהקשר זה, שומה עלינו לבחון את חלקו של כל אחד מהנאשמים במעשים, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן. כן עלינו לבחון את הנסיבות האישיות ונתוני העושים הנוגעים לכל אחד מהנאשמים שבפנינו, ככל שיש בהם להקים אבחנה מהותית בין הנאשמים, לקולא או לחומרא.

162. בחינת חלקם של הנאשמים באירוע מלמדת, כי חלקו של הנאשם 1 שונה קטגורית מחלקו של הנאשם 2. אף שעובדות כתב האישום המתוקן נוקטות בלשון כללית, בתיאור תקיפתו של המתלונן, ביחסן את יציאתם של הנאשמים לעבר המתלונן, זריקת האבנים לכיוונו, רדיפתם אחריו והכאתו בכל חלקי גופו, הרי שצוין, כי הנאשם 1 היכה את המתלונן במכת אגרופ בעינו ואילו הנאשם 2 חנק אותו בצווארו. כך, גרמו מעשיו של הנאשם 1 לחבלה חמורה למתלונן, בעוד הנאשם 2 סייע לכך במעשיו. הדבר בא לידי ביטוי בהוראות החיקוק לפיהן הורשעו הנאשמים, שעה שהנאשם 1 הורשע בעבירה שעניינה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואילו הנאשם 2 הורשע בעבירה שעניינה סיוע לחבלה חמורה. יתרה מזו, מתיאור העובדות עובר לאירוע התקיפה עצמו עולה, כי חלקו של הנאשם 1 באירוע דומיננטי

ומשמעותי מזה של הנאשם 2, באשר הנאשם 1 הוא זה שהפציר במתלונן להגיע חזרה למועדון ותיאם עמו את הגעתו לשם. באמור יש כדי לרדת לשורשו של עניין ולהביא לאבחנה משמעותית בגזירת עונשם של הנאשמים. יחד עם זאת, כאמור, הרי שבעניינו של הנאשם 1 ראינו לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, סוגיה אשר ראוי לבחון בבואנו להתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה בהקשר זה.

163. השוני בעברם הפלילי של כל אחד מהנאשמים לא נעלם מעיני ואולם, כאמור, ראוי לציין את הסטייה ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 משיקולי שיקום, מה שאין כן בעניינו של הנאשם 2.

164. כאמור, הנאשם 3, הורשע בעבירות שעניינן, איומים ואי מניעת פשע והושתו עליו, כאמור, במסגרת הסדר טיעון, מאסרים מותנים, הוא הועמד בצו מבחן למשך 12 חודשים וחויב בתשלום פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. ברי הוא, כי חלקו היחסי של הנאשם 3 שונה קטגורית מחלקם של הנאשמים 1 ו- 2 ונדמה, כי אין צורך להכביר מילים בהקשר זה. מה גם, כאמור, בעניינו של הנאשם 3 הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל בחובו רכיבי ענישה מוסכמים, מה שאין כן גם בעניינם של הנאשמים שבפני. בנסיבות אלו, הרי שעניינו של הנאשם 3 שונה מהותית מעניינם של הנאשמים שבפני, בזיקה לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה בהקשר זה.

165. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שערכתי איזון ראוי בין כל האינטרסים הצריכים לעניין, אני משיתה על הנאשמים, את העונשים כדלקמן:

הנאשם 1:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה. הנאשם ירצה את עבודות השירות בישיבת "אורות האר"י", רח' כ"ב 1, צפת, בימי העבודה ובשעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה.

מועד תחילת ריצוי עבודות השירות 14.1.18. במועד זה בשעה 08:00 בבוקר, יתייצב הנאשם ביחידת עבודות השירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי במהלך ריצוי עבודות השירות יהיה נתון הנאשם למעקב של בדיקות שתן, וכי סירוב לבדיקה, או בדיקה עם ממצאים חיוביים יהוו עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל.

עוד לבקשת הממונה, אני מזהירה את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין, וכי התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר בפועל.

עוד לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום וירשע בגינה.

ד. אני מורה על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 30 חודשים במהלכם ישולב הנאשם בהליך טיפולי תחת כנפי שירות המבחן, כפי שיקבע עבורו והכל על פי שיקול דעתו המקצועי של שירות המבחן.

הובהרה לנאשם חובתו למלא אחר צו המבחן כנדרש וכדבעי והנפקויות המשפטיות שיקומו אם לא יעשה כן.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן ש' מ' (עד תביעה מס' 1) בסכום של 8,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלונן ב-8 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 15.3.18 וב-15 לכל חודש אחריו באופן רציף ועוקב.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הנאשם 2:

א. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה. הנאשם ירצה את עבודות השירות בישיבת "אורות האר"י", רח' כ"ב 1, צפת, בימי העבודה ובשעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה.

נוכח העובדה, כי מועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 14.1.18. במועד זה בשעה 08:00 בבוקר, יתייצב הנאשם ביחידת עבודות השירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין, וכי התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר בפועל.

עוד לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום וירשע בגינה.
- ד. אני מורה על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים במהלכם ישולב הנאשם בהליך טיפולי תחת כנפי שירות המבחן, כפי שיקבע עבורו והכל על פי שיקול דעתו המקצועי של שירות המבחן. הובהרה לנאשם חובתו למלא אחר צו המבחן כנדרש וכדבעי והנפקויות המשפטיות שיקומו אם לא יעשה כן.
- ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן ש' מ' (עד תביעה מס' 1) בסכום של 4,500 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלונן בקופת בית המשפט ב - 9 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 15.3.18 וב - 15 לכל חודש אחריו, באופן רציף ועוקב.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה - גזר הדין הוקרא היום בנוכחות הנאשמים וב"כ הצדדים ובהתאם להחלטה שניתנה בפרוטוקול הדין מהיום, הוא מפורסם עתה על הנמקותיו מפאת היקפו ואילו צי הדפסה.

המזכירות תמציא בדחיפות העתק גזר דין זה לצדדים.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ח, 27 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.